

1.7.163

IOSEPHI MAIORANÆ

Patritij Neapolitani

DE STELLARVM

ASPECTIBVS

Noua Myſteria

Congruentijs Munita ſpectandis.

NEAPOLI, Typis Caroli Porfile, M.DC.LXXXIV.

Superiorum Facultate.

MONITVM.

Storum peritiam tria præcipuè complecti, neminem Professorum latet: motum videlicet Siderum & Planetarum; eorum Aspectus; & ex his prouenientes effectus. Primum a pluribus obseruatoribus, præsertim recentioribus, fuit magnoperè dilucidatum: postremum a phantasticis Iudicibus, numerosis sententijs promulgatum: medium verò, radix euentuum, negotijque totius obiectum, ab omnibus tamquam facillimum & modicæ molis habitum, fuit a me primò arduum & immensum delibatum, deinde tota mentis acie ac viribus toties aggressum, donec cælestium Aspectuū cunctorum originem, & illustrium numerum conspexerim, eorumque naturam. Ex hac mysteriorum abditorum detectione quantum vtilitatis & commodi resultet, difficile quidem est prolato, experientibus autem hosce labores, quos lubens communico, obuiam illico prodibit veritas. Nunc, inter cetera, ritè si res aptetur, cessabunt opiniones & ambages in hac

)(2

facul-

facultate adhuc suspecta propterea, odiosa, & adu-
rina redacta: Mathematicæ namque demonstratio-
nes non dependent a congruentia vel harmonia, nec
opinionibus insignium scriptorum innituntur, quo-
niam auctoritatem cum propria certitudine conti-
nent in seipsis: hac verò vacillante, meritò quippe
contemptus insurgit & irrisio.

Hinc itidem præclara tria deriuantur. Primum, in
acris & humanorum corporum affectionibus, subti-
lis, distinctissimaque notitia commisionis ipsorum
cuiusque; vndè illic plenè percipiuntur mutationes
Meteororum ac tempestates, hinc autem humanæ
complexiones & effectus earum: quod antehac vel
præparcè licebat. Secundum, in Directionibus præci-
sum tempus & genus euentuum, non magnorum
dumtaxat, verùm & minimorum: non incertum in-
tra vel circa Directionum annos, sed plerumque
proprius reddens certos dies: hoc equidem in euen-
tibus physicis, vt sunt malæ vel bonæ valetudines,
casus, &c. frequenter discernitur: in moralibus autem
non rarò tempus anticipat aliquantum vel differtur,
& interdum etiam euanescit: vndè luce clariùs emi-
cat diuina Prouidentia super hominum actionibus,
& arbitrij libertas in eorum operationibus, per occa-
sionem. Quod utpotè sciendum, credendum, ac de-
fendendum veracibus Professoribus (secus enim &
punitio dignos & se tali titulo declararent indi-
gnos)

gnos) debet profectò diligenter animaduerti & memoria custodiri, si vñquam in huiusmodi speculationes contingerit vt diuertantur. Tertium denique, Aspectuum cuiusque, ac proprię Directionis energia, quę hæcenus occulta, iam sese patens in publico monstrat.

Ast, Lector beneuole, te cupio persuasum, quòd nisi Planetarum fixarumque Stellarum in motibus vtaris Tabulis hypothesium optimarum, frustra proculdubiò laborabis. Ego P. Ioannis Baptistę Riccioli reformatas Tabulas plurimis in Genituris & Meteoris inueni ac feliciter exercui fideles. Fateor attamen eas innumeris redundare mendis Typographorum incuria, necnon intolerandis erroribus exemplorum, discipulo cui fuerunt commissa, imputatis: vt, si placeat, laudabile opus expiando, tibi alijsque proficias. Interea, quaeso, ne, ob nimiam exiguitatem, opusculũ despicias priusquam legendo pondus eius pereperis.

IMPRIMI POTEST.

S. Menatti Vic. Gen:

Dominicus Antonius Coragius Soc. Iesu Dep.

ECCELLENTISSIMO SIGNORE.

D Gioseppe Maiorana Patricio Napolitano, supplicando
risponde à V. E. come desidera dare alle Stampe vn suo
Trattato, intitolato: *De Stellarum Aspectibus, &c.* per tanto sup-
plica V.E. restar seruita ordinare la reuisione d'esso à chi parerà
à V.E. vt Deus.

Magnif. V.I.D. Ioannes Baptista Martocellus videat, & in-
scriptis referat.

Carrillo Reg. Soria Reg. Iacca Reg.

Prouisum per S.E. Neap. die 6. Martij 1684.

Mastellonus.

Excellentissime Domine.

Opus, cuius titulum: *Iosephi Maiorana Patricij Neapolitani de
Stellarum Aspectibus Noua Mystera*, iussu Excellentia tua
avidissime perlegi; ac in eo nil, quod Regali obscuri iurisdic-
tioni, inueni: sed potius ingeniosissime matheseos inuenta di-
lucidat; ideoque typis mandari posse, si Excellentia tua inficias
non ibit, censeo. Datum Neap. idibus Martij 1684.

E.V.

Additissimus Seruus

Ioannes Baptista Martocellus.

Visa supradieta relatione Imprimatur, & in publicatione
seruetur Regia Pragmatica.

Carrillo Reg. Soria Reg. Iacca Reg.

Prouisum per S.E. Neap. die 22. Martij 1684.

Mastellonus.

IN-

INDEX

Capitum totius Operis.

C ap. 1. <i>Quid sint Stellarum Aspectus</i> : Pa- gina 1.	1
Cap. 2. <i>De Aspectuum numero, & eius ratione, se- cundum pristinos Astronomos.</i>	2
Cap. 3. <i>De nouorum Aspectum ratione.</i>	4
Cap. 4. <i>De circuli diuisionibus.</i>	9
Cap. 5. <i>De nouorum Aspectuum inuentione, ac nu- mero.</i>	10
Cap. 6. <i>De radiorum ad Aspectus concurrentium quali- tate, & quantitate.</i>	14
Cap. 7. <i>De nouorum Aspectuum qualitate.</i>	30
Cap. 8. <i>De modo quo haec inferiora Stellarum Aspecti- bus afficiuntur.</i>	32
Cap. 9. <i>De nouorum Aspectuum usu.</i>	37
Cap. 10. <i>De conuersione graduum Aspectuum quorum- libet in gradus Zodiaci.</i>	40
Cap. 11. <i>De Circularum Positionum, pro Planetis, ex- tractione.</i>	43
Cap. 12. <i>De compendioſo ritu plurimos Aspectus diri- gendi.</i>	45
Cap.	

I N D E X

- Cap. 13. De nouorum *Aspectuum* effectu super cele-
stibus Domibus. 49
- Cap. 14. De nouorum *Aspectuum* effectu in Planeta-
rum Dignitates. 51
- Cap. 15. De nouorum *Aspectuum* effectu plura patefa-
ciente. 54
- Cap. 16. De nouorum *Aspectuum* effectu ob Stellas fi-
xas. 57

DE

DE STELLARVM
ASPECTIBVS
Noua Myſteria.

Quid ſint Stellarum Aſpectus.

C A P. I.

Stellarum Aſpectus à Cl. Ptole-
meo non fuerunt definiti, ne po-
ſteri quidem Aſtronomi eos, Co-
rypheum imitati, definire cura-
runt. Attamen ille verba hæc la-
conicè ſignauit in Quadrparti-
to. *Aſpectus partium Zodiaci, qui figuras certas ef-
ficiunt, aliquam inter ſe familiaritatem habent. Ex
quibus vtique colligitur Aſpectuum eſſentia, hoc eſt,
familiares arcus certam in Zodiaco producentes fi-
gurationem. Quoniam verò ſubiunxit ibidem, Par-
tes quæ diametro diſtant, duos reſtos angulos conti-
nent: & quæ figuram efficiunt triangulam, continent
vnum reſtum angulum, & trientem: quæ autem qua-
drangulam efficiunt, continent vnum reſtum angu-
lum:*

A

lum:

lum: & quæ sexangulum efficiunt, continent unius re-
cti anguli duas tertias; percipitur inde, quòd talis in
Zodiaco figuratio, laterum equidem & angulorum
postulat æqualitatem.

Absolutè propterea licet pronuntiarì, quòd Stellæ
Aspectus, est Arcus Eclipticæ, primo laterum subten-
sus æquiangulæ, & æquilateræ figuræ inibi descriptæ,
incipientis a loco ubi Stellæ ipsius virtus applica-
tur: qui arcus ad ceteros idgenus, aliquam habet ra-
tionem.

De Aspectuum numero, & eius ratione, secun-
dum pristinos Astronomos.

C A P. II.

Quatuor tantum Aspectus, notato in loco, Pro-
lemæus lineavit, Oppositum nempe, Tri-
angulum, Quadratum, & Sextilem, affectus har-
monia (ut ipse ait) & superportione quas habent
inter se, hoc est, ratione, seu proportione dupla se-
micirculi ad quadratam figuram: & ad sextilem, tri-
pla. Sesquipla ratione quadranguli ad sexangulum:
& sesquitercia trianguli ad quadrangulum.

Ab Haly consideratus fuit Octagonus Aspectus
graduum 45: quem ad Lunationes cognouerunt
quo-

quoque Ptolemæus, Plinius, & Aratus.

Keplerus, in sæculo nostro, attendens non posse quatuor ex prænotatis Aspectibus rationem reddi mutationum omnium in ære observatarum, induxit Semisextum 30 graduum, Decilem graduum 36, Octilem 45, Quintilem quem etiam Argolus admittit 72, Tridecilem 108, Sesquadruplum 135, Bisquintilem 144, & Quincuncem graduum 150.

Afferit Campanella Duodecimam Aspectum 30 graduum, putatum efficacem, & infimæ amicitias tangitque Aspectum sexti Signi continentem 150 gradus, utpotè hostilem, quamquam dubitanter. Morinus autem certum profitetur utrumque.

Recentiores aliqui, præter enarratos, produciunt Aspectus graduum 18, & 24.

Hos autem Aspectus quatuordecim, qui constant ex gradibus 18, 24, 30, 36, 45, 60, 72, 90, 108, 120, 135, 144, 150, & 180, allati, alijque Scriptores, vel ex observatione didicerunt, vel ope decantatæ multiplicationis ad productionem maiorum Aspectuum, circuli que absolutionem: quæ sanè Ptolemæi sonant figuras & harmonicam familiaritatem.

C A P. III.

SI non omnes hi 14 Aspectus multiplicati produ-
ducunt alios maiores notos, ne vnico quidem
ambitu circulum absoluunt, perindè vt sunt Aspectus
graduum 24, 108, 135, 144, 150, atqui neoteri-
cis a Professoribus cuncti experti sunt efficaces; er-
go non inde prouenit eorum efficacia: ideoque me
aliò duxi vertendum, Ptolemæi verbis non omiffis,
ad rationem venandam, quæ complectens saluaret
vtrosque arcus, qui videlicet producerent maiores
notos Aspectus, absolutionemque vnicam circuli, &
qui non producerent; ac patefaceret alios, plures
adhuc si Aspectus naturæ in scrinijs delitescerent.
Quapropter animum applicui radijs, sine quibus nec
prorsus quidquam aspicitur.

Concepi itaque magnam quampiam armillam,
seu zonam crystallinam in gyro dispositam, continē-
temque intrà se circulum, instar Eclipticæ in medio
Zodiaci, & in aliquo loco ipsius circuli sphericum
corpus lucidis emanans radijs, quorum vnus e cen-
tro corporis ambienti linea nixo, qui esset axis pyra-
midis radialis, ideoque fortissimus, emitteretur ad
punctum vbi terminatur circuli pars tertia: certò
per-

persuasum habui, talem radium a puncto incidentiæ in circulum, ad punctum vbi alia tertia eiusdem circuli pars finitur, illicò flexum transilire, & inde rursus ad reliquæ tertiæ partis extremitatem : nam angulus ex incidente radio formatus & linea de puncto incidentiæ ipsius erecta centrumque circuli petente, æqualem sibi angulum naturalitèr ex eadem linea, & flexo radio requirit procreandum : & æquales chordæ in eodem circulo, æquales arcus utique subtendunt : vt edocent Catoptricum ac Geometricarum leges & demonstrationes . Sic si radius emissus quartam circuli tenderet partem, per tres planè reflexus, nihilo impediante, reuerteretur ad punctum vndè exiuit : si quintam partem, vel duas ex quinque partibus ; per quatuor reflexus : si vnam, aut duas, tresuè partium septimarum ; per sex reflexus : & deinceps in infinitum . Vt per plura quotlibet plana specula ritè secundùm tales angulos aptata, repræsentari cernitur, eiusdem obiecti, quantocumque perseuerante processu, replicata & conseruata forma, itaut post multiplicem circuitum, reuerti possit ad obiectum vndè primò fuit egressa. Quod Optici perfacilè demonstrant.

Nil igitur prohiberet, illud luminosum, ex infinitis radijs cætralibus axibusuè pyramidum radialium porrectarum, aliquem dextrorsum seu sinistrorsum intra circulum emittere ad extremum punctum cuiusquam

in quā partem aliquotæ, vel aliquantæ ipsius circuli & eodem tempore similes alios radios ad aliarum diuersarum partium aliquotarum & aliquantarum vltima puncta, alios ad alia, & sic innumeros; quorum radiorum, ope reflexionis principium commune petentium, nonnulli nimirum in plura puncta concurrerent interim nonnullis cum alijs: vndè fieret, vt inter omnia circuli puncta radijs incidentibus & reflexis illustrata, aliqua inuenirentur quæ ob illorum cōcursum essent reliquis munitiora, & proinde pollentiora. Sic itaque ratus me nactum rationem Aspectuum antiquorum, modernorum, aliorumque omnium adhuc nemini cognitorum; maiorum Aspectuum productionem, & circuli absolutionem; quæ a Professoribus requiruntur, & apertius Ptolemæi certas figuras ac familiaritatem, etiam inueni saluas.

At quamuis æther crySTALLINIS zonis planisque speculis careat, eius tamen fluida regio per circulorum, arcuum, ac radiorum considerationem, effectibus maximis, innumerisque dignoscitur conferta mysterijs. Ibi ergo in orbe siue regione Solis naturaliter signato Eclipticæ circulo, eius cōgruo loco, quæ incidit superficies plana transiens per ipsius Eclipticæ Polos & centrum, quod est & Vniuersi, necnon per centrum Solis (gradu nimirum Longitudinis Solis) egregiè hic lucidis radijs propriam spiritalem applicat rectā virtutem: & quācumque diffusam;
Stel-

Stellis omnibus eandem per suos alios porrigēs radios, qualitate illarum affectam flexamque, ipsius Eclipticæ congruenter applicando distribuit, nihil vel parum obliquè primùm, cuique locorum, quem, Planum transiens per Polos Eclipticæ, centrum Vniuersi, & errantis centrum singulæ Stellæ, secat: gradui videlicet Longitudinis talium debito Stellarum unicuique; deinde magis ac nimis obliquè, locis illius, quos Plana circulorum Positionum per centra Fixarum transeuntia scindunt: horizontalibus nimirum Eclipticæ gradibus, respectu Fixis deuitarum altitudinum Poli. Itaque spiritalis vis radiorum e Sole tantummodò manat: eos autem incidentes afficere contactu multiformiter, ac reflectere, Stellarum est reliquarum: propriorum enim lucidorum cunctæ sunt prorsus radiorum expertes.

Et in Ecliptica, virtutis talis incidentis & reflexæ, iam progressus terminatur: semel enim ei utcumque applicata, velut gemma proprio anulo inserta, pristinam reflexionis exiit habitudinem: ac tamquam ad Solem ipsum reuersa, recens munus induit se incidentibus radijs extendendi. Nam adedò circulus ille, præ consuetudine Solis, eam virtutem amat & appetit, ut per radios vndecumque deuenientem, non sinat ulterius inde procedere, vel ibi aliorum flecti, sed sibi met dumtaxat circum flagitanti committat. Tum igitur Eclipticæ gradibus singillatim applicata virtus,

po-

potissimum quæ magis ad perpendicularem accesserat, & e proximioribus reflexa Stellis, toti se illius peripheriæ nouis innumerisque incidentibus radijs communicet intrinsecus oportet, quos, perinde ac natura ignis, Perspectibilem, sensibilemque deorsum hinc aliorum, quin etiam, iaculatur fortissima Solaris virtus, & dirigit in operationes naturæ.

Hæc Aspectuum insignis generatio: hæc figurarum radijs intrâ Eclipticam exquisita descriptio: hinc cælestium influentiarum admirabilis disseminatio. Ad rem præcisè locutus fuisse videtur Salomon in exordio sui Ecclesiastæ, vbi ait. *Oritur Sol, & occidit, & ad locum suum reuertitur: ibique renascens, gyrat per Meridiem, & flectitur ad Aquilonem: lustrans uniuersa in circuitu pergit spiritus, & in circulos suos reuertitur.* Namque Glossa, Lyranus, & Vgo Cardinalis, sacri huius Textus explanatores, nomine Spiritus, intelligunt Solis influentiam, vel occultam vim naturæ, sua subtilitate cuncta penetrantem, & ad certum finem legitimumque, perducentem: de quo fufus opportuno tempore sermo redibit.

Quoniam verò radijs omnibus qualitas est flexibilis, ad Solares hos radios reflectendos aptior equidem oppositio non est imaginanda, cum delicatior sit spiritalis eorum natura quàm ætheris. Nec obstat axioma, quòd reflexio sit a denso: fatentur enim Docti, speculi materiam esse leuitatem intensam, formã
verò

verò perfectam polituram : ergo reflexio est ab leuitate ac politura, quæ præstantius nusquam vtiq̃ poterunt nisi in æthereis inueniri. Concedunt præterea reflexionem radiorum a perspicuis corporibus, vitro, aqua, aere; necnon ab ipso æthere, præsertim sic Lunæ corniculatæ reliquum corporis albicans patefaciente. Sed & Ecliptica, incidentis radij captam virtutem, vi partium attrahentium tenendo reflectit.

Vel, si quis obstinatè reflexionem a denso postulauerit; is equidem in infima crySTALLINI Cæli superficie vniuerso concentrica illam obtinebit: illic enim constituta Ecliptica; & opus Aspectuum per radios notato modo efficaciter absoluit, & Stellis omnibus item distributè communis est.

De circuli diuisionibus.

C A P. IV.

AD integram distinctamque notitiam nouorum Aspectuum, speculatiuè iam detectorum, practicè vt peruaderem, circuli subtilissimæ diuisiones in partes aliquotas, præcipuè mihi fuerunt opus. Ipsiustaque gradus 360 cum secreuissem bifariam, trifariam, & quadrifariam, consequenter eos in partes

B

Æqua-

æquales eousque non destiti segregare iuxta natura-
lem ordinem numerorum, donec idem numerus
360 diuisor euaserit: quod sanè 359 diuisioni-
bus expediui feliciter per fractiones. Disposita igitur
serie $\frac{1}{2}$, $\frac{2}{3}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{4}{5}$, &c. vsque ad $\frac{359}{360}$ singulis his fra-
ctionibus utpotè denominantibus circuli portiones
aliquotas, arcum attribui proprium, prouentum ex
diuisionibus, expressum gradibus, minutis, secundis,
horumque minutijs ubi excefferunt. Vlteriùs autem
diuisiones protrahere, superfluum, experientia do-
ctus, æstimauit. Exemplum septimæ circuli partis:
 $\frac{1}{7}$, $\frac{1}{51}$, $\frac{11}{42}$, $\frac{6}{7}$. Aliud vndecimæ: $\frac{1}{11}$, $\frac{1}{32}$, $\frac{11}{43}$, $\frac{2}{38}$, $\frac{2}{11}$. &c.

De nouorum Aspectuum inuentione, ac numero.

C A P. V.

IAm circulo multifariam in partes aliquotas di-
tributo, multiformes insimul figuræ laterum &
angulorum æqualium intrà ipsum fuere designatæ,
nempe 359 (non excepta figuræ graduum 180, quæ
licèt æquiangula, tamen haud est æquilatera) inter
se inæquales: Coetus igitur nouorum Aspectuum,
iuxta positam definitionem, inde resultauit: qua per-
petim salua, multifariam pariter diuisus confestim
circulus idem apparuit in partes aliquantas. Nam
aliquo-

aliquota quæque pars pluries repetita, aliquantarum præclaram genitricem se constituit ac fœcundam: radius autem incidens rectusue spiritalis applicatæ virtutis, reflexus eiusdem etiam, in extremo puncto singularum partium consideratus, legitimus parens naturalisque opifex vtriusque generis ipsarum est.

Repetitis, pro exemplo, bis gradibus arcus ad septimam circuli partem attinentis, producutur nimirum gradus arcuum ad $\frac{2}{7}$, & ad $\frac{3}{7}$ circuli spectantium: sicuti repetitis quater gradibus arcus $\frac{1}{11}$ continentis, exurgunt utique gradus arcuum continentium $\frac{2}{11}$, $\frac{3}{11}$, $\frac{4}{11}$, & $\frac{5}{11}$: & radius incidens proprius, necnon reflexus aliquotæ partis $\frac{1}{11}$, &c. in singulorum arcuum extremitate considerantur: talique ratione proceditur in infinitum. Sunt itaque tum simplices priores, tum sic producti arcus, Stellarum Aspectus: qui postremi, tametsi lateribus figurarum irregularium subtenduntur, definitionis tamen condiciones perpetuò retinent: & amborum exemplorum, priores quidem arcus $\frac{1}{7}$, & $\frac{1}{11}$ continentis; ASPECTVS ALIQUOTOS appello: reliquos verò continentis $\frac{2}{7}$, $\frac{3}{7}$, $\frac{2}{11}$, $\frac{3}{11}$, $\frac{4}{11}$, $\frac{5}{11}$; ASPECTVS ALIQVANTOS.

Possent præterea circulus vel duobus modis aliter secari, diuersasque a præcedentibus exhibere partes æstimatas, videlicet in partes alicuius partis, & in partes

tes conflatas ex aliqua parte, & huius particula. Vt, si assignetur septima circuli pars, hæc utriquè in quotlibet alias partes se diuidi sineret, puta quinque, vt ex ternis quibusque quintis partibus assignatæ septimæ partis, arcus constituerentur seu Aspectus aliquanti. Alius modus est, exempli causa, arcui si trium septimarum partium adijciatur arcus continens quinque vndecimas partes illarum datarum $\frac{1}{11}$, vt ex composito hoc arcu repetito resultent aspectus aliquanti. Quoniam verò per arithmeticas Fractionum operationes primi exempli arcus reducitur ad $\frac{3}{33}$ circuli, & secundi ad $\frac{20}{77}$ eiusdem, sinistrorsû, quod idem est ac $\frac{27}{77}$ dextrorsum; denominatores equidem ijdem Aspectuum aliquantum prodeunt, qui producuntur ex arcubus Aspectuum aliquorum diuisionis enarratæ repetitis. Duplex igitur assignata prior diuisionis circuli, aliam non admittit, semetipsa tantummodò contenta, cum ad extrahendas quascumque licèt minimas circuli portiones, & ad infinitos pandendos Aspectus, idoneam sese reputet semperque paratam.

Dixi $\frac{20}{77}$ sinistrorsum, idem esse ac $\frac{27}{77}$ dextrorsum: nam Aspectuum cum duo prima genera ab Astronomis tradantur, sinistrorum videlicèt alterum secundum ordinem Signorum, & dextrorum alterû contra Signorum seriem; vtriusque sanè generis termina-

minatur processus in gradu 180 a loco virtutis: quia circuli semissis, maxima pars est & prima in eius diuisionibus ad Aspectus designandos, & post punctum tale radius incidens, angulorum æqualitate ad perpendicularem non seruata, secundum Catoptricæ leges, reflecti nequit vlteriùs intrà circulum pro eius absolute, sed retrorsum conuertitur. Sinistri ergo incidetes radij in septuagesimas septimas circuli partes, trigessimam octauam earum nullatenus transgredi valent: illi verò qui cadunt ad partes reliquas sinisterum vsque ad postremam septuagesimam septimam, nimirum ad Aspectus attinent dextros, earumque quinquagesima sinistra, eadem prorsus est ac vigesima septima dextra. Si radiorum incidentium exordium dextrorsum esset accipiendum, sic pariter sinisterarum respectu partium procederetur. Porro, quod iam de septuagesimis septimis partibus ad exemplum fuit assumptum, id equidem nec vlli dubium erit & alijs quibuslibet congruere partibus, pro singularum proprietate.

Præfixo itaque circuli diuisionum termino contenti, per methodos allatas, 19727 vtique habebunt Aspectus, quorum 359 erunt aliquoti, reliqui autem aliquanti. Verumtamen ego 90 prioribus Aspectibus tantummodò vsus aliquotis, idoneorum ope, 1151 aliquantos Aspectus extraxi: qui omnes numerum 1240 componunt: duabus præcipuè tot

pau-

paucis causis exigentibus, imbecillitate videlicet
omissorum Aspectuum, & nimio cumulo grauante
Professores. Plures autem vtriusq; generis vniquam
cupientibus, acquirendi eos via sat plana sat breuis
iam est parata.

---

*De radiorum ad Aspectus concurrentium qua-
litate, & quantitate.*

C A P. VI.

Sicuti nullus peritorum ambigit de Toto quin
constet ex infinitis eius partibus aliquotis; ita
pariter a nemine potest negari, radios incidentes in
partes innumeras aliquotas alicuius Aspectus, per re-
flexionem ad nouissimum punctum talis Aspectus
vna perueniendo, Totum radiosum ibi constipare. Sit
igitur Aspectus in tertia circuli parte, recto virtutis
applicatę radio terminatus, & circulus ipse, prout hic,
diuisus: incidentes vtiq; radij in sextam eiusdem
circuli partem, nonam, duodecimam, quintam deci-
mam, & ceteras ordine simili progredientes vsque ad
trecentam sexagesimam, per reflexionem, cum
incidente radio talem Aspectum terminante concu-
runt ad punctum idem: nam $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$, & ce-
terę partes aliquotę tertię partis cuiuspiam, ad se-
xtam,

xtam, nonam, duodecimam, quintamdecimam, & ce-
 teras absoluti Totius aliquotas partes, per arithmeti-
 cas operationes reducuntur. Quoniam verò circu-
 lus ad hoc opus 360 dumtaxat sustinuit diuisiones,
 & circulum quemlibet mos distinguit Astronomo-
 rum per totidem gradus, quorum tertia pars sunt
 120; in partes aliquotas 120 ipsius tertiæ partis, ni-
 mirum $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$, &c. ordinatim quoad vltima
 minimam circuli diuisionum particulam tangat, inci-
 dentes radij, reflexionis ope, illius quidem ad postre-
 mum punctum adunantur. Quantum idgenus Aspe-
 ctui pro exemplo tributum fuit, tantumdem pro rata
 portione competit aliquotis Aspectibus quibuscum-
 que. Itaque, Aspectus aliquoti punctum extremum, tot
 radios aliquotarum eius partium recipit; quot gradus
 continet idem Aspectus: Vt, Aspectus 90 gra-
 duum, collustratur vtique nonaginta radijs partium
 $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{6}$, $\frac{1}{8}$, &c. vsquead $\frac{1}{360}$ circuli: Aspectus
 graduum 72, $\frac{1}{6}$, quinquaginta & vno radijs partium
 $\frac{1}{7}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{9}$, $\frac{1}{10}$, &c. vsquead $\frac{1}{360}$ fermè: Aspectus gra-
 duum 32, $\frac{1}{4}$, trigintaduobus radijs partium
 $\frac{1}{11}$, $\frac{1}{12}$, $\frac{1}{13}$, $\frac{1}{14}$, &c. vsquead $\frac{1}{360}$ circuli, vel propè:
 Aspectus graduum 10 totidem radijs partium
 $\frac{1}{36}$, $\frac{1}{72}$, $\frac{1}{108}$, $\frac{1}{144}$, &c. vsquead $\frac{1}{360}$. Simili ratione
 procedunt & reliqui: quod sanè mirabile rem non
 perpendentibus videbitur, speciosumque. Huiusce

au-

autem coadunationis opus, PRIMVS CONCVRSVS deinceps radorum nuncupabitur; cum per vnicam singulorum reflexam celebretur circuicionem.

At in aliquantos Aspectus incidentes radij, non vnica lustratione circulum absoluentes, tamdiù reflecti perseverant, quamdiù fonte nõ recipiantur vnde manarunt: idque si diuersè singulis, compositè tamen accidit. Vt, incidens radius in duas vndecimas partes circuli, se decies reflectendo, bis autem circulum ipsum peragrans, propriam immergitur in scatebram: in tres vndecimas; decies pariter procedens, ter absoluit circulum: in quatuor vndecimas; decies profilit, quater verò ambit: in quinque vndecimas; decies flexus, quinquies circumdat. Hoc exemplum potest applicari facillimè ceteris quibusquam Aspectibus aliquantis. Talisque negotij consummationem nullatenus impedit innumerorum densitas radorum e fonte manantium, cum reflexus radius circuiens transit illac: nam visibilium diuersorum radij, nec nõ lumina varia simul, sine confusione vel permissione medium illustant, prout edocent Perspectiui. & pandit vmbra styli multiplicata iuxta numerum plurium luminum vnà diuersimodè positorum eum irradiancium. Quod item per simplices rerum obtutus, ac per specula patet. Integrum autem opus radorum in Ecliptica, vnico eodemq; perficitur instanti. Et Stellæ cuiusque Solaris virtus cum ne momento quidem tem-

temporis applicatione vacet, fit, vt ad Stellæ motum in orbe proprio, moueatur perpetim Aspectuum tota simul formata series in Ecliptica.

Porro cunctorum Aspectuum communis est natura, vt singularum specierum incidentes aliquantarum partium radij, sese reflectendo, cum aliquotæ partis quæ speciem denominat incidente radio, concurrant, ipsumque constituent robustiorem. Vt, incidentes radij in circuli partes $\frac{2}{11}$, $\frac{3}{11}$, $\frac{4}{11}$, $\frac{5}{11}$, cõcurrunt reflexi cum radio partis $\frac{5}{11}$, & quinque radijs communiunt eam. Itaque, aliquotorum Aspectuum quisque, vbi Primi concursus descriptos radios recepit, totidem acquirit, quot complectitur aliquantos Aspectus in sua denominatione: talisque recens adeptio, SECUNDVS CONCVRSVS meretur appellari. Nec mirum si Aspectus aliqui, nonnullis maiori denominatore insignitis, copiosiores interdum inueniantur ex hisce radijs aliquantis formati: nam denominatores, quos plures numeri metiuntur, minorem sanè numerum afferunt radorum: quos verò nullus metitur numerus; nec vllum penitus radium amittunt. Et hoc euenit ideo, quia talium numerorum metientium opẽ, mutatio fit ex vna denominatione in aliam. Vt, in denominatore $\frac{2}{11}$, cum $\frac{2}{11}$ transeant in $\frac{1}{6}$: $\frac{3}{11}$, in $\frac{1}{4}$: $\frac{4}{11}$, in $\frac{1}{3}$; salui proinde ibi remanent duo tantummodò radij, alter

G

nem-

nempè ad $\frac{1}{12}$ pertinens, reliquus verò ad $\frac{1}{12}$.

Catalogus radorum secundi concursus, quamquam studio magno peculiaribus regulis innixo fuerit elaboratus, syncerus tamen ex duabus ipsiusmet insignibus proprietatibus postmodum detectis, fuit comprobatus. Numerus enim radorum singulis circuli partium denominatoribus adscitorum, numeros omnes metitur radorum, qui denominatoribus alijs in arithmetica progressionem cum electo primo dispositis, ibi sunt assignati. Vt, numerus 4 traditus $\frac{1}{15}$ circuli, metitur utique numeros traditos $\frac{1}{30}, \frac{1}{45}, \frac{1}{60}, \frac{1}{75}, \frac{1}{90}$, &c. eiusdem circuli, qui sunt 4, 12, 8, 20, 12, &c. & hæc est prima proprietas.

Reliqua verò, congruens proportio radorum, denominatoribus multiplicibus inter se successivè ordinatis, debitorum. Vt, denominatoribus $\frac{1}{3}, \frac{1}{6}$; debentur radij 1, 1: $\frac{1}{4}, \frac{1}{8}$; debentur 1, 2: $\frac{1}{5}, \frac{1}{10}$; 2, 2: $\frac{1}{6}, \frac{1}{12}$; 1, 2: $\frac{1}{7}, \frac{1}{14}$; 3, 3: & sic deinceps in infinitum, ut æqualitas radorum debeatur denominatoribus imparibus, duplum paribus, alternatim, in subdupla ratione successivè ordinatis. At denominatoribus $\frac{1}{3}, \frac{1}{9}$, in subtripla ratione, debentur radij 1, 3: $\frac{1}{4}, \frac{1}{12}$; debentur 1, 2: $\frac{1}{5}, \frac{1}{15}$; 2, 4: $\frac{1}{6}, \frac{1}{18}$; 1, 3: & sic deinceps alternatim triplo succedit bis duplum radorum. Denominatoribus $\frac{1}{3}, \frac{1}{15}$, in subquintupla ratione, debentur 2, 10, radij, eadè

in

in ratione: $\frac{1}{6}, \frac{1}{30}$; debentur 1, 4, in subquadrupla; quæ procedit vsque ad $\frac{1}{10}, \frac{1}{30}$, eisque debentur radij 2, 10, subquintupli: itaque deinceps quintuplo succedit quater quadruplum radiorum. Denominatoribus $\frac{1}{7}, \frac{1}{49}$, in subseptupla ratione, debentur 3, 21, radij, eadē in ratione: $\frac{1}{8}, \frac{1}{36}$; debentur 2, 12, in subsextupla, quæ procedit vsq; ad $\frac{1}{14}, \frac{1}{36}$, eisque debentur radij 3, 21, subseptupli; itaque deinceps septuplo succedit sexies sextuplum radiorum. Denominatoribus $\frac{1}{9}, \frac{1}{81}$, in subnonupla ratione, debentur 3, 27, radij, eadem in ratione: $\frac{1}{10}, \frac{1}{30}$; debentur 2, 12, in subsextupla, quæ procedit vsque ad $\frac{1}{15}, \frac{1}{30}$, eisque debentur radij 2, 18, subnonupli: itaque deinceps nonuplo succedit bis sextuplum radiorum. Reliquorum denominatorum imparium progressus, ex opere ipso patebunt, per quos omnes protrahi facilè potest in infinitum: extractis enim primùm per æqualitatem & duplum omnium denominatorum numerorum parium radijs, ex triplo dehinc, quintuplo, septuplo, &c. plurium imparium radij habebuntur: qui verò deficient & perinde produci nequibunt, ad denominatores attingent præditos numeris qui vocantur primi, & breui quippè labore colligentur, sumendo videlicèt dimidium numerum ipsius denominatoris, dempta

vnitate. Vt, denominatoris $\frac{1}{47}$, dimidius numerus omiffa vnitate, sunt 8, totidemque radij, tali cōpetūt denominatori: $\frac{1}{17}$, 9: $\frac{1}{13}$, 11: $\frac{1}{23}$, 14: &c.

Nunc sub singulis Aspectibus aliquotis absolutus numerus militantium radorum denique venit aperiendus. Cum enim ostensum sit eorum quemquam per primum concursum aliquotorum radorum proprio Satellitio muniri, hoc equidem adunatione aliquantum radorum, illi & cuique Satellitum secūdo concursu exhibitorum excrescit magis roboratū. Vt, Aspectui graduū 4, qui est $\frac{1}{90}$ circuli, primus concursus tres Aspectus minores mancipauit, videlicet $\frac{1}{180}$, $\frac{1}{270}$, $\frac{1}{360}$: quoniā verò $\frac{1}{90}$ comparauit radios 12 per secūdum concursum, $\frac{1}{180}$ radios 24, $\frac{1}{270}$ 36, & $\frac{1}{360}$ 48; hi omnes aggregati, radios nimirum 120 Aspectui graduum 4 constituunt: ipsiusque aggregationis radios, TERTIVS CONCVRSVS congrua voce declarat. Hoc exemplum perfacilè transferri valet in ceteros Aspectus. Descriptum autem opificium quamquam dilucidè præferat huiusmodi radios proprios Aspectuum singulorum, dimidium tamen cunctorum radorum reuerà illis competentiumprehendit: vbi enim radius quifquam rectus dextrorsum reflexus circulum ambit, eodem quippè temporis momēto radius alter æqualis incidit circuitque sinistrorsum, & amborum refle-

his radijs, fiunt communia concursuum vtrinque similia puncta.

Ceterum, cum Aspectuum aliquotorum traduces sint Aspectus aliquanti, eundem natura sagax numerum radorum tertij concursus vtrisque in eadem denominatione studuit impertire. Si enim, exempli nota, Aspectus aliquotus graduum $32 \frac{1}{44}$ ad vndecimam circuli partem attinentium, sortitus est rados 1630 tertij concursus; totidem sanè rados, aliquantus Aspectus $\frac{2}{11}$, quot pariter $\frac{3}{11}$, $\frac{4}{11}$, & $\frac{5}{11}$ singulatim acceperè: non harmonica quidem congruentia, verùm physica radorum aggregatione: nam cum radio recto Aspectus $\frac{2}{11}$, concurrunt ope reflexionis, radij Aspectuum $\frac{1}{11}$, $\frac{3}{11}$, $\frac{4}{11}$, $\frac{5}{11}$: cum radio $\frac{3}{11}$, concurrunt radij $\frac{1}{11}$, $\frac{2}{11}$, $\frac{4}{11}$, $\frac{5}{11}$: cum radio $\frac{4}{11}$, radij $\frac{1}{11}$, $\frac{2}{11}$, $\frac{3}{11}$, $\frac{5}{11}$: cum radio demum $\frac{5}{11}$, concurrunt radii $\frac{1}{11}$, $\frac{2}{11}$, $\frac{3}{11}$, $\frac{4}{11}$. Sic respectu eiusdem $\frac{1}{11}$, radii Aspectuum aliquantorum, vtpotè sunt $\frac{2}{11}$, $\frac{3}{11}$, &c. $\frac{2}{33}$, $\frac{4}{33}$, &c. $\frac{2}{44}$, $\frac{5}{44}$, &c. vsque ad $\frac{2}{352}$, $\frac{5}{352}$, &c. ad singulos afsecclas aliquotos pertinentes, motu reflexionis concurrunt mutuò, & cum radijs $\frac{1}{11}$, $\frac{2}{11}$, $\frac{3}{11}$, $\frac{4}{11}$, $\frac{5}{11}$.

Et en quomodo nouorum Aspectuum præstantia fulget! vnico enim obtutu, singulorum iam licet natura percipi & energia: nunc radorum cœtus, antiquos Aspectus numero præclare metitur distinguitque, modernos autem inter se & cum illis plenissimè

simè profert facilè comparandos. Quod vtique luminis non parum Professoribus infert atque solaminis. Hoc totum itaque numerus astruit radiorum in Tabula sequenti, Aspectuum cuique tributus.

Aspectuum si opus vltra nonagesimam circuli partem fuisset protractum, ab $\frac{1}{90}$ ad $\frac{1}{180}$ vsque, singulis interpositis aliquotis Aspectibus, qui sunt 30; terni radij primi concursus omnino competiuisent: sequētibus verò singulis ab $\frac{1}{180}$ vsque ad $\frac{1}{180}$ partem, qui sunt 60; bini: reliquis denique singulis, qui sunt 180; vnicus tantummodò radius obuēisset. Idcirco quantum roboris fuisset cuique procreandorum ex illis aliquantum Aspectuum per secundi ac tertij concursus radios, perspicuè nimirum dignosci poterit: cum enim omnes paucorum radiorum compotes extitissent, virtutis tenuitas, eorum hìc repugnauit expressioni. Cunctos autem in subsequenti Tabula collocatos, nil prorsus virium contigisset: acceperunt enim quidquid exigere par erat ab illis.

Si circulus minutiùs quàm quantum factum est diuisus fuisset, ob nouorum aliorum Aspectuum aliquotorum, licèt imbecillium, emerfionem, prodijfent pariter Aspectus aliquanti recentiores, & proinde numerus radiorum primi, secundi, ac tertij concursus, excreuisset: hoc vtique processu. Si constituta
fuis

fuiſſet minima circuli portiuncula $\frac{1}{720}$; radij primi concursus euasiſſent dupli, reſpectu prioris diuiſionis. Vt, ad exemplum, tertia pars circuli iam continens 120 radios primi concursus, qui totidem gradus terminant; ſic 240 continuiffet radios, quot pariter hi terminaſſent ſemigradus. Minima ſi circuli portiuncula $\frac{1}{1440}$; illi ſanè quadruplo coaluiſſent: & Aſpectus tertiæ circuli partis aſſumptæ, 480 comparaſſet radios primi concursus, qui totidem limitaſſent quadrantes vnus gradus. Talique proportione pergendo in infinitum, cunctorum Aſpectuum radij primi concursus auerentur. Secundi verò ac tertij concursus radij, non ita, quia ſinguli Aſpectus, ijs longè diuerſa ratione cumulati reſultarent. Verumtamen ſat allata diuiſione, vt reor, ſingulorum energia dignoſcitur Aſpectuum inſigniorum, & euitata magna numerorum caterua, commodiùs memoriæ conſeruatur.

Quinimò propterea ex 1240 Aſpectibus extrahitis, imbecilles etiã arcendo, 180 præſtantioreſ dumtaxat ſelegi, quos cum ſuis denominatoribus portionum circuli, atque propriorum radiorum numero tertij concursus, in ſequenti Tabula exprimam ordinatos. Vbi, gradus aliquotorum Aſpectuum ſigno * munitorum, ex circuli diuiſionibus proſus deſumpti, pateſcent, nihilo quidem ſingulis hîc deficienti, præter Secundorum fractionem, ſi quam ibi
habent,

habent. At ex iisdem cum proprijs fractionibus ad-
 missim repetitis, cum & exorti sint fracti gradus Af-
 pectuum aliquantum, & euenerit frequens cōcur-
 sus cum Aspectibus aliquotis proprias ferè Secun-
 dorum fractiones habentibus; erunt nihilominùs ipsi
 quoque fracti gradus aliquantum Aspectuum, hìc
 Secundorum suis fractionibus multati. Sufficit itaque
 Tabulæ in opificio, graduum omnes fractiones fide-
 liter circumduxisse, vt apparebit experienti: nunc au-
 tem eadem ad vsum digesta, ex gradibus, minutis, so-
 lisque secundis constans, valebit vtiquè feliciùs Ty-
 pis imprimenda committi, ac promptiùs a Peritis
 computanda tractari.

ASPE:

ASPECTVVM PRÆCIPVORVM TABVLA.

Circuli partiū deno- mina- tores.	Stellarum Aspectus.			Radij tercij Con- cur- sus.	*	Circuli partiū deno- mina- tores.	Stellarum Aspectus.			Radij tercij Con- cur- sus.	*
	G	I	II				G	I	II		
$\frac{1}{43}$	8	22	20	462	*	$\frac{1}{15}$	24	0	0	844	*
$\frac{1}{37}$	9	43	47	504	*	$\frac{2}{29}$	24	49	39	644	*
$\frac{1}{31}$	11	36	46	630	*	$\frac{3}{43}$	25	6	59	462	*
$\frac{1}{29}$	12	24	50	644	*	$\frac{1}{14}$	25	42	51	804	*
$\frac{1}{27}$	13	20	0	585	*	$\frac{2}{27}$	26	40	0	585	*
$\frac{1}{26}$	13	50	46	456	*	$\frac{1}{13}$	27	41	32	1392	*
$\frac{1}{25}$	14	24	0	660	*	$\frac{2}{25}$	28	48	0	660	*
$\frac{1}{23}$	15	39	8	792	*	$\frac{3}{37}$	29	11	21	504	*
$\frac{1}{22}$	16	21	49	560	*	$\frac{1}{12}$	30	0	0	848	*
$\frac{2}{43}$	16	44	39	462	*	$\frac{2}{23}$	31	18	16	792	*
$\frac{1}{21}$	17	8	34	654	*	$\frac{1}{11}$	32	43	38	1630	*
$\frac{1}{20}$	18	0	0	576	*	$\frac{1}{4}$	33	29	18	462	*
$\frac{1}{19}$	18	56	51	918	*	$\frac{2}{21}$	34	17	9	654	*
$\frac{2}{37}$	19	27	34	504	*	$\frac{3}{31}$	34	50	19	630	*
$\frac{1}{18}$	20	0	0	579	*	$\frac{1}{10}$	36	0	0	1118	*
$\frac{1}{17}$	21	10	35	1128	*	$\frac{3}{29}$	37	14	29	644	*
$\frac{1}{16}$	22	30	0	820	*	$\frac{2}{19}$	37	53	41	918	*
$\frac{2}{31}$	23	13	33	630	*	$\frac{1}{4}$	38	55	8	504	*

D

ASPE-

ASPECTVVM PRÆCIPVORVM TABVLA.

Circuli partiu deno- mina- tores.	Stellarum Aspectus.			Radij tertij Cop- cul- fus.	*	Circuli partiu deno- mina- tores.	Stellarum Aspectus.			Radij tertij Con- cur- sus.
	G	I	II				G	I	II	
1	40	0	0	1665		4	57	36	0	660
3	41	32	18	456		5	58	3	52	630
26	41	51	38	462		11	58	22	42	504
43	42	21	11	1128		37	58	36	17	462
112	43	12	0	660	*	43	60	0	0	1668
177	45	0	0	1666		6	62	4	8	644
335	46	27	6	630		29	62	36	31	792
118	46	57	23	792		43	63	31	46	1128
177	48	0	0	844		17	65	27	16	1630
335	48	38	55	504		11	66	40	0	585
118	49	5	27	560		27	66	58	36	462
177	49	39	19	644		8	67	30	0	820
335	50	13	57	462		43	68	6	29	504
118	51	25	43	2475		16	68	34	17	654
177	53	20	0	585		37	69	13	51	456
335	54	0	0	576		4	69	40	39	630
118	55	23	5	1392		11	72	0	0	3308
177	56	50	32	918	*	26	74	28	58	644
335						19				

ASPE-

ASPECTVVM PRÆCIPVORVM TABVLA.

Circuli partiu deno- mina- tores.	Stellarum Aspectus.			Radij tertij Con- cur- sus.
	G	I	II	
2	75	20	56	462
43	75	47	22	918
4	77	8	34	804
19	77	50	16	504
3	78	15	39	792
14	80	0	0	1665
8	81	17	25	630
37	81	49	5	560
15	83	4	37	1392
23	83	43	15	462
3	84	42	21	1128
13	85	42	51	654
10	86	24	0	660
43	86	53	48	644
4	87	34	3	504
17	90	0	0	3313
5	92	5	35	462
21	92	54	12	630

Circuli partiu deno- mina- tores.	Stellarum Aspectus.			Radij tertij Con- cur- sus.
	G	I	II	
7	93	20	0	585
27	93	54	47	792
6	94	44	13	918
23	96	0	0	844
15	96	55	23	456
26	97	17	50	504
10	98	10	54	1630
37	99	18	37	644
13	100	0	0	579
23	100	27	54	462
43	100	48	0	660
7	102	51	26	2475
25	104	30	58	630
12	105	52	56	1128
17	106	40	0	585
27	107	1	37	504
11	108	0	0	1118
37	108	50	14	462

D 2

ASPE-

ASPECTVVM PRÆCIPVORVM TABVLA.

Circuli partiū deno- mina- tores.	Stellarum Aspectus.	Radij tertij Con- cur- sus.	Circuli partiū deno- mina- tores.	Stellarum Aspectus.	Radij tertij Con- cur- sus.
	G I II			G I II	
7 23	109 33 55	792	11 31	127 44 31	630
4 13	110 46 9	1392	5 64	128 34 17	804
9 29	111 43 27	644	9 25	129 36 0	660
5 16	112 30 0	820	4 11	130 54 33	1630
6 19	113 41 3	918	7 19	132 37 54	918
7 23	114 32 44	560	10 17	133 20 0	585
8 25	115 12 0	660	16 43	133 57 13	462
10 31	116 7 45	630	3 8	135 0 0	1666
12 37	116 45 24	504	14 37	136 12 58	504
14 43	117 12 33	462	18 29	136 33 6	644
4 13	120 0 0	4941	8 21	137 8 34	654
10 29	124 8 17	644	5 13	138 27 42	1392
9 26	124 36 55	456	12 31	139 21 17	630
8 23	125 13 3	792	7 18	140 0 0	579
15 43	125 34 53	462	9 23	140 52 10	792
7 26	126 0 0	576	17 43	142 19 32	462
13 37	126 29 11	504	3 5	144 0 0	3308
6 17	127 3 32	1128	15 37	145 56 45	504

ASPE-

ASPECTVVM PRÆCIPVORVM TABVLA.

Circuli partii deno- mina- tores.	Stellarum Aspectus.			Radij tertij Con- cur- sus.	Circuli partii deno- mina- tores.	Stellarum Aspectus.			Radij tertij Con- cur- sus.
	G	I	II			G	I	II	
11 27	146	40	0	585	14 31	162	34	50	630
23	147	16	22	560	11 11	163	38	11	1630
7 17	148	14	7	1128	17 37	165	24	19	504
12 29	148	57	56	644	6 12	166	9	14	1392
5 12	150	0	0	848	20 41	167	26	31	462
18 43	150	41	52	462	7 15	168	0	0	844
13 31	150	58	4	630	8 17	169	24	42	1128
19	151	34	44	918	9 19	170	31	35	918
11 26	152	18	28	456	10 21	171	25	43	654
3 7	154	17	9	2475	11 13	172	10	26	792
16 37	155	40	32	504	13 25	172	48	0	660
10 23	156	31	18	792	13 27	173	20	0	585
7 16	157	30	0	820	14 29	173	47	35	644
21 35	158	24	0	660	15 31	174	11	37	630
8 43	159	4	11	462	18 37	175	8	6	504
4 9	160	0	0	1665	21 45	175	48	50	462
13 29	161	22	46	644	1 1	180	0	0	6597
9 20	162	0	0	576	1 1	360	0	0	19727

*

De

De nouorum Aspectuum qualitate.

C A P. VII.

Astrorum Aspectus in duo genera distributi decenter, dudum prodire, Aliquotorum videlicet, atque Aliquantorum: vtriusque item generis robur & efficacia tum largiter innotuit, ex concurrentium copia vel inopia radiorum. Singulorum postremo propensionem ad iuuandum vel nocendum, locus hic merito sumit, eam affatim expositurus. Gradus igitur Eclipticæ quindecim dextrorsum procedentes vel sinistrorsum de puncto spiritalis applicatæ virtutis, & proinde in ijs Aspectus intercepti, benefici quidem sunt omnes, benigna existente Stella: malefici verò, peruersa illius natura. His proximi triginta gradus vsque ad 45, generaliter officiant. Profunt autem consequentes triginta vsque ad 75. Qui nunc succedunt gradus vsque ad 105, infestant. Hinc ad 135 dispositi, propitiant. At lædunt posteri vsque ad 165. Reliqui demum gradus quindecim vsque ad 180, vt concinnè respondeant nouissima primis, Stellæ naturam aspicientis induti, eius dispensant effectus. Itaque spiritalis virtutis circulus ex hac medietate atque altera parili constans, duodecies tricenis gradibus alternatim amicis & hostilibus, ab Opific

ficē summo instructus apparet ; quod equidem non mediocri admiratione dignum.

Atque utraque vis Aspectuum, hoc est e concurrentibus radijs, & alternis graduum tricenis proueniens, intima radicatus est : at, si quid externi similis obtiterit illi, aut congruerit, eadem nimirum tunc vel remittetur vel intensior euadet. Nec igitur quidquam proficit simpliciter Aspectus cuiuslibet, siue frugi, siue nequam, valorem, radiorum tertij concursus taxare quantitate, sed primùm Planetarum, deinde Stellarum fixarum, corpore vel Aspectu ibidem cooperantium, emolumenta vel detrimenta, cùm in primitiua positione, tùm in Directionibus, singulatim sunt perpendenda. In quibus magnificiendæ proximæ præcedentes Lunationes, veteres & nouæ, necnon etiam reliquorum Planetarum celebratæ configurationes hypothesei fideli præstitæ, utpotè causæ vniuersaliores, & idgenus ceteræ, quibus subiunguntur peculiare transitus autem illorum quotidiani haud minus obseruandi. Mirabiliter enim omnia hæc, eorum in gradus, aptum intra tempus, cum directiones inciderint, vel ea in harum, augendo, minuendo, accelerando, differendo, repugnando, congruendo, varijs afficiunt qualitatibus, insignesque producunt effectus. Non rarò propterea in directionibus conspicitur exiguus quisquam Aspectus id operari, quod magnus aut maximus nequiuerit. Quæ sunt vel atten-

tentissimè notanda mente, & nullatenus omittenda.

De modo quo hæc inferiora Stellarum Aspectibus afficiuntur.

C A P. VIII.

PVtauerunt veteres Astronomi Stellarum radios centrum telluris tendentes ibi angulos constituere, quorum, Eclipticæ ope, notas mensuras, æstimarunt Aspectus influentes: latitudinem autem negligebant, vtputa de angulo nil penitus detrahentem. Alij deinde admiserunt latitudinem, probantes, radios nequaquam constituere angulum in terra, nisi verè præcedit coniunctio eorum in cælo, quæ potest ipsa latitudine multifariam variari. Et hi quippe omnes physicum radiorum contactum cum obiectis requirebant, vt superioribus afficerentur corpora hæc inferiora.

Ceterùm, quomodo radij per contactum afficere queunt in superficie superioris hemisphærij terrestris, Stellæ si dumtaxat aspiciunt inferius hemisphærij! & contra! requiritur utique penetratio: sed si concederetur hæc, tamen in centro terræ consisterent radij, aut saltem decussarentur: meritò igitur insurgit
ne-

negatio, quæ confirmatur Solis ignisue radijs in densa & opaca corpora vacua incidentibus, lucemque intrò haud insinuantibus, & proinde ne seipsos quidem, nil ab luce diuersos. Insuper, gradibus ascendētib, & culmen occupantibus, necnon Aspectus directionum terminantibus, quanta sit potestas in hæc inferiora, a nemine peritorum ignoratur: attamen singuli sunt prorsus radiorum propriorum expertes. Quòd si terrarum orbis habeat se perinde ac pūctum respectu vastorum orbium superiorum, hoc profecto comparatè non autem physicè procedit, quia anguli radiorum ibi confunderentur, & omnes efficerentur communes indiuiduis tellurem habitantibus infinitis, quorum quodque proprijs Aspectibus affectum conspicitur.

Hinc itaque deducere liceret, quòd cęlestia se habeant vt signa, quibus inferiorum corporum natura morem gerit. Ergo, natura si hæc lubens obsequitur potentiori naturæ, passionem sibi allatam e significante illius actione confestim ostendit: vndè item assereretur, quòd cęlestia se habeant vt causæ. Sed quæ connexio huiusmodi remotarum causarum cū obiectis posset decens reputari? an per opticos radios propriarum specierum? Videmus enim non absque stupore, admoto Magnete sine contactu in moderata distantia, moueri sustollique ferrum, cum vtrumque habeat radios tales. Verumtamen & videmus, ma-

E

iori

iori cum admiratione, non obstante interposito affere, ad Magnetis motum infra illum, ferrum supra moueri: Quod equidem, exclusa penetratione, sonat actionem in distans, intacto medio: dissonum autem dogma Philosophis antiquis. Interea conijciendum, Stellarum novos Aspectus agere in hæc inferiora corpora quantum ad positiones ac directiones, per influentias & astralium seminum ocymas instar lucis emissiones, nil omnino dissimilius quam agebant Aspectus priscorum directionibus assignati, qui nullus horum proprios radios vmquam proijcere censebantur, effectus attamen producebant præclaros.

Traditum tertio Capite fuit, Solem Eclipticæ, recto radio, reflexo autem e Stellis, propriam spiritalem applicare virtutem, quæ si perpendicularis robustaue, significatoriam singulis eius locis tribuit potestatem: hanc verò innumeris totius eiusdem Eclipticæ partibus vltro citroque sponte incidentibus radijs communicatam, reflexamque, cunctos Aspectus formare, qui Promissoria potestate præditi experiuntur. Idcirco igitur asserendum, quòd vtriusque virtus potestatis, tamquam cæleste semen, vt in ipsius Eclipticæ magno circulatorio vase per naturam attenuatum est magis ac perfectum, centrum versus actutum corporibus his inferioribus ex vniuersa Eclipticæ periphæria motu celerrimo mandatur, densissima quæque penetrans, & solidissima quaquauerfus peruadens: vndè

vndè tunc incipientia singula potissimum, in Cometis dein, Eclipsibus, & Planetarum configurationibus, quæ antea existebant eorumque principij cælum similitudinem aliquam habebat cum celebrationis illorum cælo, congruam seminis portionem capiendo, per virulentam vel balsamicam fermentationem, siue præcipationem, siue deliquium, siue fixationem (Sapientum vocibus vtor) tumque per magnetismum, opportunè pro sua natura tandem fructum afferunt: Hinc enim admirabiles meteororum effectus: hinc intrinsecè maris ingentes elationes: hinc humanorum corporum, necnon brutorum, tot affectiones & periodi: hinc terræ superficialis innumerae proles atque opificia: hinc denique subterraneorum occulta molimina per incendia, flatus; liquorum, aquarum, bituminumque scaturies; gemmarum, lapidum, salium, ac metallorum compactionem.

Plura verò hinc dubitari poterunt: an Stellarum influenza sit verè spiritalis: an sit substantialis: an eximia sit agilitate prædita: an pariter tali subtilitate: an circumscriptum requirat locum: an per sui multiplicatè confundatur & alteretur in Ecliptica. Propterea dicendum, quòd Salomon eam appellat spiritum, Interpretes autem & communis notitiæ reëctitudo, non quidem spiritum Angelicæ siue rationalis naturæ similem, hac verò inferiorem quamdam vim, ætheris tamen qualitate præstantiorem, sapienter intelligunt.

telligunt. Quæ, licet qualitas corporeâ, substantiam nihilominus cui, e Stellis egressa, insit, omnino habeat est necessum, eaque nisi ætheria concedi nequit: liberè autem asserere substantialem ipsam existere, validis non careret rationibus. Itaque non immeritò hic, suam ob excellentiam, spiritualis virtutis nomen comparauit. Reliqua, vt prolixitas ad institutum incongrua vitetur, e similitudine aliqua facillè dignosci videntur. Emergit enim Stella vel eius pars ex horizonte, illiusque forma peruenit in oculos aspicientis, quos; vt & opticos neruos, nonnullaque alia capitis intetiora sic transeundo peruadit organa, vt penitus animam ipsius aspicientis attingat: idque sanè vnico temporis momento, immensa non repugnante distantia, nec recipientiũ densitate partium, efficitur. Deinde perpendere licet, formarum tot myriades quot per sensus ad hominis commune sensorium, vt aiunt, seu phantasiã deueniunt, aptè si poni deberent, & vel minima quantitas cuique competeret; magnum vtique spatium intra caput postulerent, pressamque confusionem non euaderent: attamen peculiaris locus vbi resident, siue plenus alius materiæ sit, siue inanis, adhuc peritissimis ab anatomistis prorsus ignoratur: & homo ad longissima tempora, sine confusione ordinatim ipsis imperio voluntatis in instanti feliciterque vtitur: vndè quamuis corporeæ sint, penetrationem tamen eis inter se concedunt Anima-

stæ

stæ, in eadem potentia sensitiva: nam nigror & amaritudo inter se penetrantur in Aloe. Quæ affiduò si habentur inferiori hac in operatione naturæ, igitur sine hæsitatione, Solis nobiliorem spiritalem virtutem, vndè procedunt Aspectus, & maiora non decent.

De novorum Aspectuum usu.

C A P. IX.

TOta in cælo Astrophilorum scrutatio, ad duò tantummodò se reducit; & quid potest cuiquam corporeæ rei congruenter obuenire; & quando id eueniet: Quæ profectò nisi per Stellarum Aspectus, & eorum directiones, quatenus fas est, nequeunt physicè coniectari. Euentuum ex Aspectibus instituire genera; fuit aliorum: licèt quæ hæcenus instituta sunt, completa prudentia & fidelitate careant. Super Directionibus igitur hæc, occasionis pro captu, paulisper immorandum.

Primum conuertendi sunt gradus Aspectuum datorum in gradus Zodiaci, quos etiam poscunt positiones omnium Stellarum inter se necnon præ Horoscopo & Cælimedio. Respuit autem opus vtrumque,

que, gratis celebrem Errantium latitudinem, quæ à Conditore ad alia opportuna munia naturæ mirabiliter ordinata, ceu ne frequenter illæ inter se patiantur Eclipsim, vtque ab Ecliptica variè declinantes, interdum acriter, quandoque lentè, ac inde leniùs reflexos radios in eam iaculentur, &c. ad hæc tamen per eosdem Aspectus nunc euidenter inutilis & mēdax detecta est: & per assertum Solaris virtutis progressum, satis equidem superque patet.

Huic præterea Diatribæ, nouem saltem, experimēto docente, veniunt adhibendi Significatores, Cæli medium videlicet, Horoscopus, cunctique septem Planetæ: & iurè optimo: nam sex eorum si tamquam Soli proximiores, ipsiusque virtutem perpendiculariter vel parum obliquè potentissimi reflectentes, ad Aspectus procreādos cum eo simul adepti sunt Promissoriam authoritatem; cur a Significatoria, Luminaribus tantum admissis, ceteri sunt excludendi, cum vna sit & eadem potestatem vtramque constituens causa? Igitur ambæ, Promissoria nempe ac Significatoria simul, operantur dudum notato modo, & producunt opportuno tempore fructus suos: quod si reducitur ad motum, is quidem non est localis in cælo, fructificus autem potest appellari, iuxta sensum Interpretum Salomonis, asserentium occultam Solis vim sua subtilitate cuncta penetrare, atque ad certum finem legitimumque perducere. Tempus tandem
fru-

fructuum statuit *Æquatoris* arcus, situs inter punctū eiusdem *Æquatoris* in quod angulos rectos format circulus maximus, per mundi polos ipsamque *Promissoriam* virtutem in *Ecliptica*, transiens, & punctū ubi *Æquatorem* fecat aliquis *Horizon* utcumque, siue sit *Regionis*, siue *Positionis*, dempta verò additaue, ut moris est, *Ascensionali* differentia cuique proprio *Horizonti* competente: nam numerus graduum talis arcus, numerum continet annorum quibus taliū seminum fruges maturescit, cuique graduum tribuendo integrum annum. Id autem opificium cum simplicitē a natura dependeat, *Naturalis* potius nomen meret quàm *Rationalis*.

Ex *Cometarum* autem & *Eclipsium* celebratione, sicuti quācumque configurationum *Planetarum* inter se, horumque transitibus ingressibusue ad loca propria vel aliorum, necnon *Fixarum*, cum itidē *astralia* semina sursum operentur, & præexistentibus huc deorsum corporibus mittantur; nec obscure profectō nec difficile præcisā tempora patratorum effectuum innotescunt; directionum enim ad singulorum præexistentium similia celestia principia spectātium, tunc maturos homogeneos fructus incitant, exaggerant, & ad euentum adducunt. *Aerem* autem, *aquam*, atque inferiora terræ, protinus commouent & alterant.

His postremò Significatoribus, debiti Positionum
cir-

circuli subtiliter sunt extrahendi, & minimè spernenda differentia inter gradum & gradum altitudinis Poli cùm fuerit opus, exactum si tēpus e directionibus exquiratur. Sequuntur singillatim operationes.

De conuersione graduum Aspectuum quorumlibet in gradus Zodiaci.

C A P. X.

DVplex primum Aspectuum genus: fuit iam alibi notatum, Dextrorum videlicet, & Sinistrorum. At eorum quodque, Tabella sequenti duce, migrationis in Zodiacum, peculiarem habet viam.

Posita igitur, pro exemplo, aliqua Stella in gradu 17 33 Signi Virginis, si queratur dexter illius Aspectus 72, contra Signorum ordinem, vbi terminetur in Zodiaco; inuento numero dati gradus 17 in prima columna Tabellæ, illique adiectis minutis 33, procedatur dextrorsum ad columnam vsque Signi ♍, quæ in angulo contursus offert numerum 167, minutis 33 pariter augendum, cui demptis 72 gradibus Aspectus, remanebunt 95. 33: hic numerus inter ceteros deprehensus, denotat sinistrorsum in prima columna gradum 5 33, & sursum in propriæ columnæ fronte Signum ♄. Aspectus itaque dexter 72, Stellæ in gradu 17 33 ♍, existentis, cadit in gradum

5 33.

5 33 ☉. Aliud exemplum: Indagetur in Zodiacō gradus Aspectus dextri 146 40 Stellæ tenētis gradum 12 58 ♄. Numerus 12 58 primæ columnæ (seruata semper adiectione minorum, cum oportet) exhibet sub ♄ gradus 42 58, quibus reductis ad 402 58 per additionem totius circuli, si subtrahatur Aspectus 146 40, relinquētur vtiquē 256 18, indicantes in latere gradum 16 18, in fronte verò Signum ♄. In gradu ergo 16 18 ♄, cadit Aspectus dexter 146 40 datæ Stellæ.

Cupiat nunc in Zodiaco sinister Aspectus, secundum Signorum seriem, 86 24, Stellæ gradum 8 13 ♄, occupantis. In prima Tabellæ columna numerus 8 13, denotat in Leonis columna numerum 128 13, huic autem additus Aspectus 86 24, procreat numerum 214 37, qui habet in prima columna lateralem gradum 4 37, in fronte Signum ♄. Unde patet, datum Stellæ sinister Aspectum 86 24, se porrigere gradui 4 37 Scorpij. Denuo: Signata Stella in ♄ gradu 11 42, sit comparandus gradus sinistri eius Aspectus 100 48. Per numerum 11 42 primæ columnæ, numerus 341 42 in X columna patescit, qui adscitus Aspectui 100 48, numerum 442 30 conflat: ablato circulo, excessus 82 30 e latere offert gradum 22 30, e fronte verò Signum ♄. Itaque gradus 22 30 ♄, limes est sinistri Aspectus 100 48, Stellæ, gradum 11 42 ♄ possidentis. Et hæc exempla sint satis.

F

Ta-

Tabula conuersionis graduum Aspectus cuiusque
in gradus Zodiaci.

Gradu- Signa.	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓
1	1	31	61	91	121	151	181	211	241	271	301	331
2	2	32	62	92	122	152	182	212	242	272	302	332
3	3	33	63	93	123	153	183	213	243	273	303	333
4	4	34	64	94	124	154	184	214	244	274	304	334
5	5	35	65	95	125	155	185	215	245	275	305	335
6	6	36	66	96	126	156	186	216	246	276	306	336
7	7	37	67	97	127	157	187	217	247	277	307	337
8	8	38	68	98	128	158	188	218	248	278	308	338
9	9	39	69	99	129	159	189	219	249	279	309	339
10	10	40	70	100	130	160	190	220	250	280	310	340
11	11	41	71	101	131	161	191	221	251	281	311	341
12	12	42	72	102	132	162	192	222	252	282	312	342
13	13	43	73	103	133	163	193	223	253	283	313	343
14	14	44	74	104	134	164	194	224	254	284	314	344
15	15	45	75	105	135	165	195	225	255	285	315	345
16	16	46	76	106	136	166	196	226	256	286	316	346
17	17	47	77	107	137	167	197	227	257	287	317	347
18	18	48	78	108	138	168	198	228	258	288	318	348
19	19	49	79	109	139	169	199	229	259	289	319	349
20	20	50	80	110	140	170	200	230	260	290	320	350
21	21	51	81	111	141	171	201	231	261	291	321	351
22	22	52	82	112	142	172	202	232	262	292	322	352
23	23	53	83	113	143	173	203	233	263	293	323	353
24	24	54	84	114	144	174	204	234	264	294	324	354
25	25	55	85	115	145	175	205	235	265	295	325	355
26	26	56	86	116	146	176	206	236	266	296	326	356
27	27	57	87	117	147	177	207	237	267	297	327	357
28	28	58	88	118	148	178	208	238	268	298	328	358
29	29	59	89	119	149	179	209	239	269	299	329	359
30	30	60	90	120	150	180	210	240	270	300	330	360

De

De circularum Positionum, pro Planetis, extractione.

C A P. X I.

EXquisitas circularum positiones a Professoribus, Aspectuum singulæ directiones efflagitât, ne falsi temporis incurrant contumeliam. Id verò facile posset euenire, vel ob inopiam Tabularum, vel ob partium proportionalium inde captarum vitium, quæ in quibusdam gradibus longè distant a vero. Hæc vt euitentur incommoda, Trigonometriam calentibus, maximè Logarithmos exercentibus, breuè tutamque methodum propono, inter diuersas alias quæ solent circumferri. Vfus equidem, eius indicabit præstantiam, tum ad laterum angulorumque affectionem, tum etiam ad præcisum tempus directionũ.

Præparandæ sunt itaque Declinatio Significatoris, omiſſa latitudine si quam habet, & Altitudo Poli Regionis, ex quibus constituuntur Trianguli latera: Item Distantia eiusdem a Meridiano sine latitudine, ex qua angulus interceptus: hac autem lege. Si Declinatio sit Borealis supra terram, vel Australis sub terra; pro latere sumitur Declinationis ipsius complementum ad 90 gradus. Si sit Australis supra terram, vel Borealis sub terra; sumitur aggregatum ex 90 gradibus & data Declinatione. Pro angulo intercepto,

F 2 to,

to, sumitur datæ Distantiæ a Meridiano complementum ad 180 gradus. Nunc

In Triangulo Spherico obliquangulo

Datis duobus lateribus, quorum vnà dimidium sit circuli Quadrante minus, & angulo ex ijs comprehenso, dantur anguli reliqui, si fiat

Vt sinus complementi semisummæ laterum,

Ad Sinum complementi semidifferentiæ eorundem;

Sic Tangens complementi semianguli,

Ad Tangentem semisummæ angulorum.

Et

Vt Sinus semisummæ laterum,

Ad Sinum semidifferentiæ eorundem;

Sic Tangens complementi semianguli,

Ad Tangentem semidifferentiæ angulorum.

Hæc semidifferentia addita semisummæ inuentæ, constituit angulum obliquum maiorem: dempta verò, minorem.

Tunc erit

Vt Sinus totus,

Ad Sinum Altitudinis Poli Regionis;

Ita Sinus anguli maioris inuenti,

Ad Sinum quesiti Circuli Positionis.

Inuento maiori angulo, tamquam lateri Declinationis opposito, semper vtendum in omnibus Regionibus existentibus cis Polares circulos: ultra verò, totum opificium est mutandum. In hoc negotio versatis, non sunt opus exempla. De

De compendioſo ritu plurimos Aſpectus dirigendi

C A P. XII.

COnuerſis gradibus Aſpectuum in gradus Zō-
diaci, ac Poſitionum circulis Planetarum ex-
tractis, facilis quippe horum Significatorum, ſicut
Horoscopi, Medijque cęli, ad opportunas direccio-
nes, more conſueto, præſertim ablata latitudine, iam
transgreſſio videtur: qui mos rectè perpensus, neuti-
quam discrepare dignoſcitur dogmati Ptolemei,
quamquam illud ſemidiurnis ac ſeminocturnis loco-
rum arcubus vtitur, hic autem extenſis Tabulis obli-
quarum Aſcenſionum expeditur: quoniam diuerſitas
omnino in idem exit. At Aſpectuum turba prægran-
dis euafa, numeroſum pariter fatigansque directionū
conſtituit opus: Sunt enim cuncti quos Tabula
profert perneceſſarij, reliqui verò prætermiſſi, nimis
eſſent vtiles, ob frequentem plurium homogeneorū,
licet imbecillium, concurſum in minutum idem di-
rectionum arcus, qui ſimul magnam afferunt effica-
ciam, vel heterogeneorum illuſtriorum ibidem vires
eneruant. Nullo igitur ipſorum omiſſo, circiter 400
directiones Aſpectuum Planetarum ſingulis annis
contingerent: ex hęc autem appoſitis, 70 circiter ſin-
gulis annis eueniunt: in quarum ſupputatione quot
labo-

labores, quot occurrant errores, expertos utique non latet. Ut autem te, Lector ingeniose, pro viribus alieum, en breuem ac facilem affero præ oculis ritum.

Ex Aspectuum Tabula, 36 potentissimos cape, inclusis ibi Coniunctione ac Oppositione, quorum quisque plus mille radijs præditus est, ad eosque tantummodò singulos diriges notatos nouem Significatores, & dirigendo tres perinde columnas formabis, ut prima contineat directionum temporis arcus, secunda cunctorum Planetarum directos Aspectus, tertia verò Zodiaci gradus a quibus directio quæque dependet. Seruabisque separatim singuli Significatoris proprias directiones, ritè attamen ordinatas, quarum seriem, Processum directionum poteris appellare, & habebis inter directionem ac directionem, temporis interuallum, quod quãdoque ad summum annos duos vix excedit, & in tertia columna duos gradus Zodiaci: generaliter autem interuallum ipsum temporis, minus est vnico anno, vel Zodiaci gradu.

Cùm verò cupis ad quemquam reliquorum Aspectuum Tabulæ proprium Significatorem dirigere, habita ex prima columna Processus differentia inter binos arcus directionum Aspectuum, illum comprehendentium, vel proximorum, ex tertia verò columna differentia inter binos gradus Zodiaci respondentibus iisdem, & differentia inter alterutrum Aspectum & quæsitum; mente quidem si es in facultate prouentus,

ctus, sin autem, proportionum regula, vel Sexagenaria Tabula, tempus optatum directionis acquires.

Vt demum facilius deueniatur ad praxin, Processus typo directionum ad Solem Significatorem cuiusdam celestis Thematis pertinentium, usurpato; exemplum profecto, si ex enarratis quid est obscurum, dilucidabit. Quærat arcus directionis Solis ad 104 31 Saturni, qui Aspectus potens est. Differentia inter arcus directionum Solis ad 102 51 Saturni, & ad 148 14 Iouis, est (vt indicat Processus) minutorum 26; inter gradus autem 18 34, & 19 14, est minutorum 40. Differentia inter eundem Aspectum 102 51 & quæsitum 104 31, est minutorum 100. Ergo, si 40 minuta Zodiaci attulerunt 26 minuta ætatis, 100 vtique afferent 65, addenda directionis arcui 16 29 & euadet 17 34, concurrens cum arcu alio directionis, eiusdem Solis ad Aspectum 27 42 proprium.

Pro-

Processus directionum.

Arcus directionum.		Aspectus Planetar.		Gradus Zodi.	
G	I	G	I	G	I
13	56	169	25 Luna	14	28
14	13	144	o Iouis	15	o
15	50	o	o Merc.	17	33
16	29	102	51 Satur.	18	34
16	37	60	o Mart.	18	47
16	55	148	14 Iouis	19	14
17	34	27	42 Propr.	19	53
18	27	105	53 Satur.	21	36
18	55	63	32 Mart.	22	19
19	51	108	o Satur.	23	43
20	11	65	27 Mart.	24	14
20	38	32	44 Propr.	24	55
20	43	180	o Luna	25	3
20	52	154	17 Iouis	25	17
21	40	110	46 Satur.	26	29
22	49	36	o Propr.	28	11
23	59	21	11 Venc.	29	55
24	34	72	o Mart.	o	47

Solis ad

De

*De nouorum Aspectuum effectu super celestibus
Domibus.*

C A P. XIII.

Quid noui & certi per Stellarum radios Facultas hæc sit adepta; affatim, vt reor iam, perspicuèque patuit. Quid autem incerti hactenus in ea fuerit vsurpatum vt veris per eosdem pariter difficile haud est aperiri. Quapropter vel quidquam hîc tangere, nimirum Candidatis gratum, atque operæ pretium erit.

Concorditè Astronomi omnes cælum in 12 partes diuiserunt, quas voce translata cęlestes Domos nuncuparunt: at in earum determinanda mensura, magnus fuit inter eos dissensus: quidam enim Zodiacum secando in 12 æquales portiones, 12 constituerunt Domos æquales: alij circulum æquinoctialē similiter dispertientes, Domos 12 inæquales efformarunt: alij circulis alijs vsi sunt ad assignandas Domos æquales vel inæquales: quorum omnium lis adhuc sub Iudice manet. Tribuerunt postmodum singulis Domibus propriam virtutem & efficaciam, in quo nihil vel parum inter se discreparunt: ita verò, vt peculiaritèr virtus talis denotatam spectet ad cęli Domum, vndè Planetæ vel fixæ Stellæ ibidem existentes, nouam hauriant qualitatem. Et licèt propter in-

§

ser-

certitudinem quantitatis cuiusque Domorum, dissoni obseruatoribus vniquam nonnulli visi fuissent euentus; generalitèr tamen virtutem illam, experimentum eisdem comprobauit. Sic facti sunt absolute verum, quod non radicitus cognouerant. Efficacia enim alicui Domorum propriè adscripta, & inde Stellæ communicata, nõ ad ipsam quidem Domum attinet, verum ad Aspectum Stellæ ibi virtute, iuxta declarata, permanentis, in gradum ascendentem, vel culminis, cum vterque instar scopi cunctos ad se directos trahat ac distinguat positionum Aspectus. At illi non perpendebant celi locum sine Stellæ virtute esse profusum inanem, idèoque ad attributos effectus producendos præsentia Stellæ secundum longitudinem indigere. Istam contra, diuersis in locis residentè, per se propria munia parili exercere significatione.

Itaque si priscis e Professoribus ad neotericos deuenit, quod cælestes Domus hostilitèr & beneuolè Horoscopum alternatim intuentur, ac proinde officunt & iuuant; liquidò patet, id effici per Stellarum innumeros Aspectus, alternis perinde gradibus tricenariis operantes. Nam ex vacuis locis, noxij vel fauentes obtutus, absque lucidæ virtutis radijs, nequeunt prouenire. Vndè nouis hisce mysterijs præconia crescent.

Dirimitur præterea nunc antiquum & indecens iurgium de diuersis cælestis Thematis generibus: & cuspi-

cuspides Domorum, præter Horoscopum & Medium celi, per quamlibet methodum vsurpatæ, inutiles penitus deprehenduntur, nisi tantummodò si ad Stellas disseminandas quis voluerit eis uti: gradus attamen Horizontis & Culminis, more sunt consueto rimandi.

Et demum, prope vel ultra Polares circulos degentes, deinceps ab admiratione desistent, cur antehac præ nonnullis Domibus, potissimum prima, propriarum Geniturarum Rationali vel alio ritu structarum, quæ vix ob angustiam spatij cælestis dignosci possent, & fixarum Stellarum redderentur incapaces, harum affectionibus necessarijs ad vitam, complexionem, ac procliuitates, orbat, ipsi viuaces, vegetos, & propensionibus ceterorum hominum similibus præditos atqui se cognouerunt, & se alijs exposuerunt cognoscendos! Nunc autem omnia, nouis Aspectibus & eorum qualitatibus, absque decem Domorum præsidio, saluantur.

De nouorum Aspectuum effectu in Planetarum Dignitates.

C A P. XIV.

Fundamenta e quibus Dignitatum arces Planetarum exurgunt, in Luminaribus & calore, a

G 2

Pto-

Ptolemæo, vel a Maioribus collocantur. Afferit enim ille, quòd, cum ex 12 Signis, duo Borealia, Cancer & Leo, proximè ad verticem nostrum accedant, maximèque calores & ætus efficiant, idcirco maximorum & efficacissimorum luminum sint domicilia iudicata: Leo quidem Solis, Cancer verò Lunæ. Ceteris Planetis deinde secundum singulorum naturam familiarem vel pugnantem cum calore, & eorum distantiâ a Sole, proprias attribuit Domos: Saturno nempe maximè frigido & ab Sole distâte, opposita Signa Cancro & Leoni: Ioui, proxima illis: sic Marti, Veneri, Mercurioque, ordinatim. Ex Domicilijs postremò, Trigonos extrahit & Altitudines, omnia rationibus partim naturalibus, partim harmonicis fulciens. Et ex Signis quæ Domicilijs & Altitudinibus opponuntur, efformat Detrimenta & Casus.

Neotericorum nonnulli, Ptolemæi rationibus inferunt, vltra Æquatorem habitâibus ad Polum spectantibus Austrinum, Domos Planetarum se habere contrario situ: & Lunæ tribuunt Capricornum, Soli Aquarium, Saturno, ceterisq; Planetis, similiter prioribus opposita Signa. Sic Trigonos, & Altitudines, Detrimenta, & Casus. At sub Æquatore degentibus, Luminarium Domos Arietem & Libram statuunt: Saturni, Cancrum & Capricornum: Iouis & Venris, temperatiores Signorum partes: Martis, feruentiores: Mercurij, Luminaribus propinquiores: nam in-

tegra

tegra Signa istis quatuor distribuere in tali situ, censent impossibile. Simili ratione, Signis vel eorum portionibus competentibus, pro Trigonis, & Altitudinibus. cunctos muniunt.

Porro, posito Ptolemei fundamento duorum Borealium Signorum proximè ad verticem nostrum accedentium, maximèque calores & æstus efficientium, debeantne ea esse Cácer & Leo, a nostro vertice inæqualitèr distantia, an verò Gemini & Cácer, ab eodem æquè distantia? & cur ibi non operentur Saturnus & Mars eorum qualitatibus efficacius horsû, vndè abs talibus Dignitatibus repellantur? & an Ptolemei alię harmonicę speciosęque rationes, Dignitatibus adscriptam physicè valeant sustinere virtutem? innumeræ quippe grauesque difficultates, brevia responsa præpediunt. Et an aliorum illatio ad ultra Æquatorem ac sub eo degentes, adhuc sit experimèto probata, vel num ne probabilis: cum præsertim Æquator, linea sit indiuisibilis, & idcirco sub ea populi habitantes, promiscuos vitæque repugnantes carere deberent effectus? exprimant qui experti sunt, vel certam inde notitiam procurarunt.

Igitur Ptolemæus tali fundamento vtcumque innitens, cautè Stellarum fixarum præsidio nec vmq̃ fuit vsus. Fixæ enim etiamsi cunctorum Planetarum qualitatibus videantur affluere, hæ tamen ex incertis coloribus & operationibus desumptæ, incertum
pari-

pariter id muneris efficerent . Singulis item Planetis adepta sic virtus, non esset æqualis . Nec dissimilium Fixarum viribus æqualitèr vnaquæque resisteret. Ne ob Siderum quidem commigrationem de Signo in Signum , Dignitates concessæ perpetim durarent. Symbolum autem cum figuris, penitus profligandum.

Ad Stellarum itaque naturales ac simplices Aspectus, longè a gratis assertis, & procul a fisco, recurrendum , absolutè vt Planetarum ob positionem robur & efficacia percipiatur. Quid enim Planetæ in potiori Dignitate collocatio prodest , si Maleficarum aut Luminarium inimicis validisque radijs impetitur? eoque, tametsi benefico, ibi non existente, quid proderit Dignitas arrogata Signo , Maleficæ Luminariæue si acriter affixerint illud ? nil sanè , prout praxis edocet in vtroque casu . Et contra, si Planeta quodcumque Signum tenens, amicis Beneficarum Stellarum radijs collustratur, quantum præstantiæ comparat ab ea longè diuersè quam haberet in aliqua Dignitatum vsurpatorum positus, absque radijs tamen amicis Beneficarum ? Meditanti & experienti , plura equidè aperta que libenter occurrent.

De novorum Aspectuum effectu plura patefaciente.

C A P. XV.

Quid verò dicendum restat de triplici Terminorum genere, Chaldæorú videlicèt, Ægyptio-

tiorum, ac Ptolemæi, vel triplici tempore, vel triplici sectæ, vel triplici nationi dumtaxat valido! Quidue de Antisciorum & Contrantisciorum relationibus, figuram altera parte longiorem, non autem æquilataram, in circulo designantibus, exceptis gradibus 15 Tauri, Leonis, Scorpionis, & Aquarij, qui figuram quadratam constituunt! Quid tum de duplicitate Partisfortunæ, atque aliarum Partium antiqua caterua, æquidistantia puncta tantummodò præferentium! Quid postremò de Nodorum Lunarium singularibus attributis, tot varietatibus obnoxiorum, quot Hypothesium Theoricarumque genera vsurpantur! Nonè omnia hæc harmonica & multiplicia, opinatorum incurrerunt incerti notam, ab rebus Mathematicis alienam? meritò igitur euentibus dissona comperiebantur.

Reuolutiones annuæ, religiosè ostétifero Solis ingressu in punctum aliquod Eclipticæ, illiusque hætenus incertis motibus, & principiorum locis, nixæ, dehinc speciosis Personis veniunt exuendæ. Sequuntur Profectiones annuæ, mensurnæ, diurnæ, quarum omnium efficacia, iam antehac se patefecit inanem. Directiones postmodò prodeunt Arabicæ, ac Rationales multiformes in Latitudine: earum autem cuncta genera cedere natura coegit vnico dumtaxat tractari consueto per obliquas Ascensiones Descensionesue Promissorum, exclusa latitudine, ad Significatorum
cir-

circulos Positionum : atqui huius annuum motum, haud localem existimo, quia nullatenus cernitur, maturitatis verò, seminum instar terræ mandatorum.

Platicus Aspectus, deinceps carebit loco, nisi ad pauca Secunda vel Minuta si se extenderit, & propriè quidem : impropiè verò ad maius etiam interuallū, respectu gradus alicuius illustrioris. Orbium Planetarum lux, mirum est cur olim Promissoriæ potestatis multata directionibus desceret ! nunc tandem & positionibus prorsus extincta est. Longæ quoque breuesque Ascensiones, antiquos Aspectus bonos in malos, & contra, commutantes, metamorphoseos opus in præsentia deposuere. Præterea velocitas ac tarditas diurno motui Planetarum additæ, spiralis hic si in cælo consideratur, sanè contrario modo se habent quàm in Ephemeridibus apparent: sed esto haud per spiras proceditur, pro dogmate declarari olim oportebat, anne qualitas alicuius corporis tenaciùs imprimatur vsquam, velocitèr ipso corpore illac transeunte, an verò tardè. Hodie res expositione non indiget.

Ab Stellarum Aspectibus nouis, cunctarum difficultatum iam vix tactarum, & aliarum passim occurrentium, pendet solutio. Si namque sunt superiores, innumeris, & reales, Aspectus; eorum quidem est per semetipsum inferioribus omnibus prospicere. Lucida si spiritali virtute affluunt, & afficiunt; quidquid harmonicum tatummodò sit ac lumine carens, id ab eorum

rum

rum reiiciunt consortio . Si e Mathematicis demonstrationibus legitime manant; singula dogmata quæ inuoluunt opiniones, ad munus hoc inepta promulgant . Confiteor attamen , priscos idgenus figmenta commentos, multa scilicet excusatione dignos: vidētes namque manifestos frequentē euentus , causas autem penitus ignorantes, abtrusa singuli tum excogitare cœperunt. Quæ perinde ac explorata, posteritas incauta recipiens , hætenus ijs vel tenacissime permanet occupata.

Promptuarium nunc apertum est amplū , & opulentum, vnius autem generis dumtaxat suppellectile refertum, nec vllum diuersum aliud requirens: quisquis ad eius usum se applicare constituet, examissima proposita tractet oportebit. In siderorum igitur Aspectuum commisionēs, ex positione ac Processu directionum extractas , sic incumbenti , nec sanè quidquam deerit, omnia verò pro voto succedent.

De nouorum Aspectuum effectu ob Stellæ fixas.

C A P . X V I .

Sæculi currentis Astronomi omnes, Coniunctione fixarum Stellarum in positibus , necnon in ortu matutino & occasu vespertino; Oppositione verò in exortu vespertino & occasu matutino, tantummodò sunt vsi. Inter eos qui elapso sæculo floruerūt, Ioannes Baptista Carellus etiam obseruabat Quadra-

H

rum

tum Aspectum earum. Et Petrus Pitatus cunctos antiqui temporis ipsarum Aspectus, nempe Coniunctionem, Sextilem, Quadratum, Trinum, & Oppositum, professus fuit asserens, virtutem Fixarum per eos in Eclipticam deuentam, præter cuiusque coniunctiuam efficaciam, ibidem diuersa & estimatione digna operari. Hi ergo si novos cognouissent Aspectus, cunctos equidem earundem Fixarum fuissent amplexi, amplexumque posteris commendassent. Et optimo iure: corporum enim supernorum proprium est per Solis radios intimam, diffundere simulatque communicare virtutem: illis autem sublimioribus numerosioribusque id longè plurimum competere videtur, vt inde ferè dependeat de genere ac specie euentuum tanta diuersitas.

Duos quoque super Fixis effectus, Aspectuum accessio cum Latitudinis exterminio patefecit: singulos, videlicet, directionum euentus qui Fixarum nonnullarum coniunctionibus antehac imputabantur, aliarum sanè corporibus, aut Planetarum potius tribui debere vel taliter affectis Aspectibus; Et paucitatem priscorum Aspectuum tum agnitorum, copiosam nouo ritu aspicientium efficaciam celasse Fixarum. Non vacant itaque Fixæ quarumcumque suarum positionum, radiationum, ac directionum energia: siquidè illas idcirco Maximus Opifex a Planetis immensa distantia, positu, numero, motuque segregauit,

pe-

peculiari vt modo multiplices & admirabiles vires earum vniuersa recipere inferiora.

At ex vasto gurgite huiusce materiz, aliquot notabilia videntur emergere. Primumque complectitur longitudinem ac latitudinem Fixarum, quarum hactenus oculo nudo conspectæ, sunt 1429. Nam singulæ locum virtutis in Ecliptica non sunt sortitæ secundum longitudinem, neque secundum Equatoris arcum in directionibus rationalibus cum latitudine, Significatoris circulo Positionis debitum, cum earum quæquam vtpotè Promissor accipitur; sed Solaris virtus per ipsarum in immensa distantia obliquè positarum reflexionem, perpendicularibus radijs cadere in Eclipticam non valens, ibi similiter applicatur obliquè, vbi eam secant Planæ circularum Positionū transeuntia per earundem centra Fixarum, non autem per centra Planetarum aliorumue Significatorum: quæ nimirum incisiones Eclipticæ, horizontales gradus existunt coorientes vel cooccidentes cum Fixis, earum latitudine seruata. De vnoquoque tali loco tum Solaris virtus applicata procedens, intra Eclipticam se diffundere, atque Aspectuum opus astruere conatur. Quod vtiqûe priscos & Professores & modernos non latuit, dum concorditè singularum Fixarum ortum matutinum & vespertinum cum Sole ac Planetis; necnon occasum vespertinum & matutinum, plurimifecerunt: celi mediationem

H 2

item,

item, atque imationem, & eis opposita loca: videlicet ubi Sol vel Planeta quisquam secundum simplicem longitudinem transit vel ingreditur gradum Eclipticæ, notato modo Fixæ debitum, per coniunctionem aut oppositionem. Eaque nunc in aeris mutationibus cum ceteris Aspectibus, nisi maiores vniuersalesque causæ si repugnauerint, possunt obseruari.

Non tamen inficiarer eiusmodi virtutem in remotissimis & obliquè positis corporibus flexam, languè nimis Eclipticæ applicari, proindeque similiter in Aspectibus ibi procreandis operando, neque Significatoria neque Promissoria plena in directionibus excellere potestate: satis verum enim esse, Planetarum Aspectus quibuscum quoquo modo concurrere contingerit, illorum afficere qualitatibus. Et hoc Summi Sapientiam opificis edicit, cum eadem Fixæ longitudine ac latitudine omnibus communes, ipsorummet perinde Geniturarum inter se, siue altitudine Poli, siue ascendenti gradu, differentium, diuersos gradus Eclipticæ singulis afferant. In Geminorum Natiuitatibus memorandum. Et in simplici coniunctione Planetarum binorum inter se, secundum talè earum concursum, & naturæ consensum, alterutrum, præter ibi Planetarum Aspectus, corroborant, & ad illustriorem operationem attollunt, non autem decætata figmenta Domorum ac Dignitatum. At eadem coniunctio Planetarum, puta Maximam, mundi omnium

nium regionum, præ loco Zodiaci, & Fixarum positu secundum longitudinem, communis quidem est, non tamen omnibus virtutem suam influit, cum ex diuersis regionum circulis meridianis horisotibusque, diuersi profectò Positionum circuli & Eclipticæ gradus, eisdem Fixis eueniant, qui cum coniunctionis gradu nequaquam concurrunt, & faciliè ibi aliarum diuersæ naturæ gradus collocantur.

Non fortuita igitur nec otiosa latitudinis adeò varia Fixis assignatio. Arguitur attamen Planetarum ex efficacia qui parum ab Ecliptica recedunt, Stellarum imbecillitas nimis inde distantium ac declinantium: Nisi enim conferret, cur Deus Planetas tali situ collocarit! Quæcumque sanè virtus quomagus procedit, vel eminè proiicitur, eomagis minuitur & elanguescit: & obliquorum radiorum lentitiam, innumera passim experimenta commonstrant. Vnde inferretur, quòd non omnes Fixæ, quamquam æqualis magnitudinis, sunt roboris æqualis, itaut plurimarum virtus inhabilis euadat ad Aspectus efformandos. Ceteroquò non dum constat de quantitate astralium virium, & an maiorum Fixarum multæ latitudinis robur, minorum paucæ robori adæquetur: vel num singulæ secundum assignatam latitudinem congrua præditæ sint energia, perindeut æqualis efficacia in Ecliptica, quæ innumerabilium Fixarum viciniam requireret æqualem, ob necessariam varietatem situs,
illa-

illarum compensata sit virtutis augmento. Res in subiecto lucido, nimis obscura est. Interea non tadeat sedulum Professore, omnium Fixarum vsu, effectū intra Zodiacum existentium, effectū existentium extra, hoc autem nouo ritu, comparare: facilis enim nunc est labor, prolixam nihilominus negotium postulat obseruationem.

Potest porro nonnumquam in aliquo celi positu contingere, vt vnus & idem Stellæ horizon, binis vel pluribus Fixis euadat communis: at rarò conspicuis distinctis: & quisquam si fortè id sortitus fuerit, plurimi siquidem eo erunt immunes: quod in tot mundi rerum varietatibus non minus patet approbandum quam admirandum. Huc præterea plebs innumera Fixarum oculo nudo minime comprehensarum si nunc accersatur, satis quippe superque gliscit difficultas. Mediam enim nebulosam in ense Orionis ex 12 Stellis compositam Hugenius obseruauit. In qua 21 detexerat Galilæus: in præsepis nebulosa, 36: in Pleiadibus, 40: & intra duos gradus in Orione, plures quam 500. Rheita verò in eodem Orione 2500 Stellas nouas numerauit. Et P. Zupus in Pleiadibus, Hyadibus, & Orionis ense, cognouit circiter 50. Quid igitur in ceteris Asterismis & celi spatijs apparentibus vacuis coniectandum! Quid opinandum de Galaxia, quæ instar aggeris vel sepis ex innumerabilibus compacta Stellulis coaceruatis, nescitur adhuc num
in

In concava superficie Firmamenti, an verò in eius profunda crassitie, Stellas dispeſcat e Stellis! Huius autem illustris circuli situs, non reticendus.

Galaxia, seu Lactea via, in parte Boreali constituta est a gradu 20 circitèr Geminorum, vsque ad principium Cancris in Australi verò parte, a gradu 6 circitèr Sagittarij, vsque ad gradum circitèr 16. Et quoniã ibi geminatur, item a gradu 24 circitèr Sagittarij, vsque ad gradum 3 circitèr Capricorni. Transít hic circulus per Triangulũ Australe, Centaurum, Apem, Nauem, Canem maiorem, Orionem, Pedes Geminorum, Aurigam, Perſeum, Casſiopeam, Cephei caput, Cygnum, Antinoum, Sagittarium, Aram, Lupum, & redit ad Centaurum. Apud Cygnũ diuiditur in duos ramos, quorum alter tranſit per notatas Constellationes, reliquus verò per Lyram, Aquilam, Serpentẽ, Ophiocum, Caudam Scorpj, & vnitur cum ramo primo prope Centaurum.

Applicaturne idgenus glomerata virtus Fixarum Eclipticæ? an aliarum vltra ipsas positarum virtutem præpedit ne applicetur? an alienam cum propria commiscet? an confundit? in positibus quidem hæc discutere, videtur difficile: in Aspectibus autem, difficilius. Attamen interim asseri posset, Eclipticæ ordinata, Solaris virtutis affectæ qualitate Fixarum, applicatione a Conditorẽ, nequaquam in cælo illas esse collocasse que id muneris nequirent obire: fatendum verò,

verò, quòd quæ ibi ob immensam distantiam nostris oculis apparent coniunctæ, sunt verè inter se ex omni parte, aut saltem præ suis centris adeò separatæ, vt singularum flexæ virtutis radio, proprium Eclipticæ punctum distinctè respondeat : & idcirco irregularis ac difformis hïc a nobis conspicitur Fixarum situs : Quod profectò, saluis paritèr omnibus Aspectibus, neque Potentiæ neque Sapientiæ Creatoris repugnat. Verumenim, esto gradus Fixæ Stellarum fixarû vel Aspectuum haurit virtutes, quid inde? producto ex effectu asserendum, penetratione qualitatum inter se, ita compositam esse naturam loci Stellæ talis. Idq; potissimùm in Stellis nebulosis, & quarum virtus transit per Galaxiam, est considerandum.

Itaque nec vllus ex Planetarum Aspectibus valet prorsus assignari, quin alicuius fixæ Stellæ præsentia, vel omnium Fixarum Aspectibus fulciatur, & proinde non incumbendum directionibus Fixarum : sufficit enim directiones omnium Aspectuum Planetarum cum competentibus Eclipticæ gradibus percepisse. & ex Fixarum catalogo, congrua supputatione, protinus habebuntur Stellæ, ac per conuersionis Tabellæ earum Aspectus, pertinentes ad ipsos gradus. Vndè deducitur indissolubilis connexio Fixarum Aspectibus Planetarum, sic autem vt earum sit illos diuersimodè secundùm propriam naturam afficere. Hoc utique patet in pluribus directionibus successiuis bonis
vel

vel malis eiusdem Significatoris ad Aspectus Promissoris ipsiusmet, euentus nihilominus diuersos afferentibus, cum diuersæ sint Fixæ, diuersaque natura singularum, quæ necessariò concurrerunt ad opus statimque tollitur admiratio cur Mars interdum lædit per ignem, quandoque per aquam! ita pariter Saturnus! Ex quo nullus, quamuis exiguus, Planetarum Aspectus despiciendus: receptaculum enim est quisque Fixarum virtutis, ac vefuti vehiculum afficientis qualitatibus ipsarum. Ergo innumeris Fixis, innumera- biles Planetarum Aspectus debebantur.

Notabile tum occurrit, quod attinet ad magnitudinem cuiusque Fixarum. Diuiserunt Periti cunctas conspicuas in sex magnitudinis differentias, vel per Telescopium in nouem, & vterius: verum talis diuisio potius practicam & expeditam estimationem sapit, quam certam veramque notitiam, cum nec vlla prorsus adhuc apta methodus potuerit excogitari, ad legitimè diametros metiendas Fixarum, & oculus, etiam instrumento munitus, faciliè multiformes super eo incurrit errores: per attentam attamen prudētemque comparisonem, generalem percipit inter singulas magnitudinis differentiam: quod vtique vim earumdem non parum abstrudit.

Appellit demum notanda difficultas, quam efformat multiplex Fixarum natura. Hæc taxauit pro maiori parte Ptolemæus, nonnihil verò posterî scripto-

res, obseruatione forsan instructi, moderarunt, eandemque sic redactam accipere, congruum duxi. Verumtamen rem aliter se habere, & accurata p̄dit inspectio, & rationis fulgor persuadet. Solidè probauit D. Thomas, in mundo supercœlesti (Paradiso nempe Beatorum) omnes Angelos inter se differre specie, hoc est, etsi conueniant genere, quemque tamen eorum propriam peculiaremque constituere speciem. Cur non sic in mundo cœlesti, in quo Stellæ sunt instrumenta naturæ, ac reguntur ab intelligentibus & beatis illis Dei nobilissimis instrumentis, prout communiter Theologi tenent, & Philosophi, quorum nonnemo facilè id ex Hebræorum cabalisticis arcanis per Moysen in Horeb acceptis (vt ipsi asserunt) posterisque traditis, didicit? Par est igitur, Intelligentiam speciei singularis, Stellæ, singularis itidem speciei, regimini fuisse ab authore naturæ deputatam. Et huic similis quodammodò differentia cernitur in hoc subcœlesti mundo inter homines, quorum singulis, singularem complexionem, vultum, staturam, ac vocem, natura distribuit, vndè diuersè quisque, ceteris comparatus, operatur in iisdem naturalibus. Quibus in omnibus mirificè Sapientia Potentiaque trini rutilat Conditoris, ita mundum triplicem concordantis. Idem autem Diuus Thomas probat seorsum, Stellam ab alia Stella differre specie.

Professor itaque prudens, nec a scriptoribus assignata

gnata natura Fixis alliciat, nec promiscuis illarum
 seducatur coloribus: persuasum autem habeat, earum
 quamque peculiari præditam esse natura, peculiare-
 que idcirco per Planetarum Aspectus effectum infé-
 rioribus afferre. Quid verò vel quæquam afferat, no-
 uorum Aspectuum vsu obseruandum attentè, ac no-
 tandum est integrè: nam quod ætate vnica non po-
 test compleri, facultas hæc si aliquid iam profecit,
 proficiendo perget ad absoluendum tandem per plu-
 res ætates.

CETERVM, tanti negotij anfractibus inuolutorū
 digna miseratione commotus, præsidium aliquod eis
 gerere duxi opportunum, per quod, callentibus Tri-
 gonometriam, data longitudine ac latitudine Stellæ
 cuiuslibet fixæ, primùm Ascensionis rectæ ac Decli-
 nationis, deinde circuli Positionis, & Ascensionis obli-
 quæ vel Descensionis eiusdem Stellæ, copia fiat. Itaq;
 si latitudo Stellæ sit Borealis, & longitudo in Eclipti-
 cæ semicirculo Boreali, vel Australis in semicirculo
 Australi; pro vno Trianguli spherici latere sumitur
 latitudinis ipsius complementum ad 90 gradus: si
 Australis in semicirculo Boreali, vel Borealis in semi-
 circulo Australi; sumitur aggregatum ex 90 gradi-
 bus, & data latitudine. Pro altero latere sumitur Obli-
 quitas Eclipticæ graduum 23 30: amborum tamen
 laterum simul, dimidium esse debet minùs circuli
 quadrante. Pro angulo autem his lateribus intercep-

to, sumitur distantia Stellæ secundum longitudinem a proximo Solstitio, videlicet a principio Cancrî vel Capricorni. Tunc tractentur analogiæ positæ in vndecimo Capite, ad acquirendos reliquos angulos: quorum, siue maior, siue minor, qui opponitur lateri latitudinis, Æquatoris arcum se metientem declarat: Si enim datum latus latitudinis est maius latere Obliquitatis Eclipticæ; maior utique angulus ex inuentis opponitur illi: si minus; minor: iuxta naturales Triangulorum leges. Notandû autem in huiusce angulorû adeptione, ac deinceps, quòd siue si vsualibus Canonis numeris, siue Logarithmis quis vtatur, nõ tantum ultra Gradus Minuta sunt colligenda, verum etiam Secunda subtilissimè, vbi opus admiserit, & adhibenda: ob quorum neglectum sæpè hic solent exorbitantes Gradus resultare: eaque primùm in Fixarum longitudine ac latitudine, tractanda.

Inuentus Æquatoris arcus, existente longitudine Stellæ in prima Eclipticæ Quarta, si fuerit minoris affectionis, adiectus gradibus 270; vel si maioris, dēptis ei gradibus 90; rectæ nimirum ASCENSIONIS gradum Stellæ debitum producet. Verum in secunda Quarta, semper erit arcus ille subducendus gradibus 270; & addendus in tertia, gradibus 90. In postrema deniq; si fuerit minoris affectionis; tum demēdus erit gradibus 90: si maioris; gradibus 450 subtrahendus.

Si dimidium amborum laterum simul sumptorû fuerit

fuerit maius circuli quadrante ; tunc pro vno Trianguli latere sumatur latitudinis datæ complementum ad 90 gradus . Pro altero latere , ipsa Obliquitas Eclipticæ . At pro intercepto angulo, distantia Stellæ secundum longitudinem a proximo Solstitio , complementum ad 180 gradus : & operandum vt antea, Æquatoris ad arcum obtinendum . Qui, existēte Stellæ longitudine prima in Eclipticæ Quarta , demptus gradibus 90 ; Ascensionis rectæ gradum Stellæ debitum indicabit . In secunda Quarta , gradibus 90, erit adijciendus . In tertia verò , subducendus 270 gradibus . Et in vltima Quarta , iisdem gradibus 270 copulandus erit .

Nunc pro DECLINATIONE , fiat

Vt Sinus totus ,

Ad Sinum Obliquitatis Eclipticæ ;

Sic Sinus compl. distantia Stellæ a proximo Æquin.

Ad Sinum complementi prouenientis anguli.

Et Vt Sinus anguli lateri Obliquit. Eclipticæ oppositi;

Ad Sinum totum ;

Sic Sinus complementi anguli nuperrimè prouenti;

Ad Sinum complementi quaesita Declinationis .

Borealis latitudo Stellæ in Eclipticæ semicirculo Boreali, semper Borealem producit Declinationem . Sicut Australis latitudo in Australi semicirculo, semper Declinationem Australem . At Australis latitudo in Eclipticæ semicirculo Boreo, vel Borealis latitudo in

(c)

semicirculo Australi, ubi mediocris est, dubiam plerumque Stellæ Declinationem, an sit Borealis, numne Australis, afferre solet. Quapropter, si fiat

Vt Sinus totus,

(Æquinoctio prox.

Ad Sinum distantia Stelle secundum longitud. ab

Sic Tangens Obliquitatis Ecliptica,

Ad Tangentem alterius cruris;

ei cruri comparanda erit data latitudo: quæ Australis, & illo minor, in Boreo semicirculo; Declinatione equidem efficit Borealem: maior; Australem. Et in Australi semicirculo, latitudo Borea illo minor; Declinationem indicat Australem; maior; Borealem.

Perpendendum dein sequitur, num ipsa Stella supra terram, an verò infra illam existat: in quod, nimiam interdum ob latitudinem, facillè irripit error.

Ad omne igitur dubium abigendum, fiat

Vt Sinus totus,

Ad Sinum arcus differentie inter Ascensionem vel

Descensionem rectam Stella, & Ascens. vel Descens. obliquam Eclipticæ gradus ascendens vel descendens in proprio cælesti Themate;

Sic Tangens complementi elevationis Poli,

Ad Tangentem alterius cruris:

eique cruri comparandus est datæ Declinationis arcus: qui si minor illo est, & longitudo Stellæ supra terram; ibidem utique Stella ipsa collocatur: si maior; infra terram. Si verò longitudo extiterit sub ter-

ra, & Declinatio minor; Stella erit infra terram: si maior; supra.

Hinc, datis inuentis Ascensione recta Stellæ cum latitudine (vndè capitur eius a Meridiano Distantia) & illius Declinatione similiter cum latitudine, necnon eleuatione Poli Regionis; per easdem analogias vndecimi Capitis, habebitur sanè, & absque præiudicio dimidij laterum idonei, circulus Positionis ad Stellam attinens. Notandum tamen, quòd in angulorum extractione, non semper hìc maior est capiendus: nam in Stellis fixis admissa latitudine, ac magna, nonnumquam opus minorem postulat angulum: perpetim autem, qui lateri Declinationis opponitur. Præterea, sic fiat

Vt Sinus totus,

Ad Sinum complementi eleuationis Poli Regionis;

Sic Tangens iam inuenti anguli qui lateri Declinationis opponitur.

Ad Tangentem cuiusdam arcus Equatoris;

Hic, Stella supra terram & in orientali plaga, Sita, vel sub terra & in occidentali plaga; Ascensioni rectæ Medij celi proprij Thematis adiectus in primo casu, vel Imiceli in secundo, Ascensionem obliquam in circulo Positionis inuento, illic, hìc autem obliquam Descensionem eiusdem Stellæ afferet. At ea existente supra terram & in occidentali plaga, vel sub terra & in orientali plaga; idem arcus Ascensioni rectæ

Ms.

Medijcæli déptus in primo casu, vel Imicæli in secundo, Descensionem obliquam Stellæ illic, Ascensionem autem hîc produceret.

Demum in Tabulis Ascensionum obliquarum sub propria Poli eleuatione, e latere inuentæ Ascensionis obliquæ sine latitudine, habetur Eclipticæ gradus illi competens. Vel adiectis gradibus 180 Descensionem obliquæ inuentæ, in Tabulis Ascensionum dehinc operandum. Nequaquam autem despicienda pars minorum proportionalis ad Eclipticæ gradum pertinens, vlla si Positionis circulus præter integros gradus tenuerit.

Præparaueram vniuersalem Catalogum fixarum Stellarum accuratè collectarum, vnico ductu procedentem, hîc exhibendum: paraueram quoq; Tabulâ integram 1240 cognitorum Aspectuum, pro qua, in Capite 6, Tabella contracta cum 180 dumtaxat suffecta fuit: & diuisionum circuli Tabula, negotij fundamentum, in primis prompta erat: quorum adiectione, mole nimirum codicillus tantumdem euasisset. Diuersæ verò rationes occasionesq; ipsorum productioni efficacitèr obstiterunt. Attamen, fortè si hæc vt vtilia vel saltem commoda desiderarentur, mihi que desiderium innotesceret; lubens equidem omnia darem, ac publica Studiosis confestim efficerem.

11 113

75

